Europeiska unionens
officiella tidning

L 109

femtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

12 april 2014

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

2014/204/EU:

★ **Rådets beslut av den 11 februari 2014 om undertecknande, på unionens vägnar, och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor** 1

Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor 3

FÖRORDNINGAR

★ **Rådets genomförandeförordning (EU) nr 371/2014 av den 10 april 2014 om genomförande av artikel 12.1 i förordning (EU) nr 359/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran** 9

★ **Kommissionens förordning (EU) nr 372/2014 av den 9 april 2014 om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 vad gäller beräkning av vissa tidsfrister, handläggning av klagomål och identifiering och skydd av konfidentiella uppgifter** [1] 14

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 373/2014 av den 11 april 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 23

BESLUT

★ **Rådets beslut 2014/205/Gusp av den 10 april 2014 om ändring av beslut 2011/235/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Iran** 25

[1] Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2014/206/EU:

★ **Kommissionens beslut av den 6 november 2013 om den åtgärd som Tyskland har genomfört till förmån för *HoKaWe Eberswalde GmbH* SA.34721 (2012/C) (f.d. 2012/NN)** *[delgivet med nr C(2013) 7058]* [1] 30

2014/207/EU:

★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 11 april 2014 om att utse en registreringsenhet för toppdomänen .eu** [1] 41

REKOMMENDATIONER

2014/208/EU:

★ **Kommissionens rekommendation av den 9 april 2014 om kvaliteten på företagsstyrningsrapporteringen (”följ eller förklara”)** [1] 43

[1] Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 11 februari 2014

om undertecknande, på unionens vägnar, och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor

(2014/204/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 74, 78.1 och 78.2 jämförda med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 ([1]) anges att Europeiska stödkontoret för asylfrågor ska stå öppet för deltagande av Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz som observatörer. I den förordningen anges dessutom att det ska fastställas på vilket sätt och i vilken omfattning dessa länder främst ska delta i Europeiska stödkontoret för asylfrågors arbete.

(2) Den 27 januari 2012 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar om ett avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat *avtalet*). Förhandlingarna slutfördes med framgång genom att avtalet paraferades den 28 juni 2013.

(3) Avtalet bör undertecknas och det bör tillämpas provisoriskt i avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ingående avslutas.

(4) Enligt skäl 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 deltar Förenade kungariket och Irland i den förordningen, som är bindande för Förenade kungariket och Irland. De bör därför tillämpa artikel 49.1 i förordning (EU) nr 439/2010 genom att delta i detta beslut. Förenade kungariket och Irland deltar därför i detta beslut.

(5) Enligt skäl 22 i förordning (EU) nr 439/2010 deltar Danmark inte i den förordningen, som inte är bindande för Danmark. Danmark deltar därför inte i detta beslut.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet, på unionens vägnar, av ett avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor bemyndigas härmed, med förbehåll för att avtalet ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar.

Artikel 3

I avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för att ingå avtalet avslutas ska det tillämpas provisoriskt i enlighet med dess artikel 13.3 ([1]).

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 11 februari 2014.

På rådets vägnar
E. VENIZELOS
Ordförande

([1]) Datum för avtalets provisoriska tillämpning kommer att offentliggöras av rådets generalsekreterare i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *EU*,

å ena sidan, och

KONUNGARIKET NORGE, nedan kallat *Norge*,

å andra sidan,

med beaktande av artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor ([1]), nedan kallad *förordningen*, och

AV FÖLJANDE SKÄL:

(1) Enligt förordningen ska Europeiska stödkontoret för asylfrågor, nedan kallat *stödkontoret*, för att kunna utföra sitt uppdrag stå öppet för deltagande av sådana länder som slutit avtal med EU och därmed har antagit och tillämpar EU-rätten på det område som omfattas av förordningen, särskilt Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz, nedan kallade *associerade länder*.

(2) Norge har ingått avtal med EU och har därmed antagit och tillämpar EU-rätten på det område som omfattas av förordningen, i synnerhet avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island samt Konungariket Norge av den 26 oktober 2004 om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Deltagandets räckvidd

Norge ska delta fullt ut i stödkontorets arbete och ha rätt att få stöd från kontoret på det sätt som anges i förordningen och i enlighet med villkoren i detta avtal.

Artikel 2

Styrelse

Norge ska vara företrätt i stödkontorets styrelse som observatör utan rösträtt.

Artikel 3

Ekonomiskt bidrag

1. Norge ska årligen bidra till stödkontorets inkomster med ett belopp som ska beräknas på landets bruttonationalprodukt (BNP) som procentandel av BNP för alla deltagande stater i enlighet med formeln i bilagan.

2. Det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 ska lämnas från och med den dag som följer på ikraftträdandet av detta avtal eller den dag avtalet börjar tillämpas provisoriskt enligt artikel 13.3. Det första ekonomiska bidraget ska sättas ned i förhållande till hur stor del av året som återstår när detta avtal träder i kraft eller börjar tillämpas provisoriskt.

([1]) EUT L 132, 29.5.2010, s. 11.
([2]) EGT L 93, 3.4.2001, s. 40.

Artikel 4

Skydd av personuppgifter

1. Vid tillämpningen av detta avtal ska Norge behandla personuppgifter i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([1]).

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ([2]) ska tillämpas när stödkontoret behandlar personuppgifter.

3. Norge ska iaktta sekretessbestämmelserna i styrelsens arbetsordning avseende handlingar i stödkontorets besittning.

Artikel 5

Rättslig ställning

Stödkontoret ska ha ställning som juridisk person enligt gällande lag i Norge och ska i Norge ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt gällande lag i Norge. Kontoret ska särskilt ha rätt att förvärva eller avyttra fast och lös egendom och får vara part i rättsliga förfaranden.

Artikel 6

Ansvarsbestämmelser

Stödkontorets ansvar ska regleras av artikel 45.1, 45.3 och 45.5 i förordningen.

Artikel 7

Europeiska unionens domstol

Norge ska erkänna Europeiska unionens domstols behörighet i frågor som rör stödkontoret enligt artikel 45.2 och 45.4 i förordningen.

Artikel 8

Stödkontorets personal

1. I enlighet med artiklarna 38.1 och 49.1 i förordningen ska norska medborgare som anställs vid stödkontoret omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och bestämmelser som antagits gemensamt av EU:s institutioner för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor och de genomförandeåtgärder som antagits av stödkontoret i enlighet med artikel 38.2 i förordningen.

2. Med avvikelse från artikel 12.2 a och artikel 82.3 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen får norska medborgare som åtnjuter fulla medborgerliga rättigheter anställas på kontrakt av stödkontorets verkställande direktör enligt gällande regler för urval och rekrytering av personal som antagits av stödkontoret.

3. Artikel 38.4 i förordningen ska tillämpas med nödvändiga ändringar på norska medborgare.

4. Norska medborgare får dock inte utnämnas till tjänsten som verkställande direktör för stödkontoret.

Artikel 9

Privilegier och immunitet

Norge ska på stödkontoret och dess personal tillämpa protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ([3]) samt alla bestämmelser som antas i enlighet med det protokollet avseende stödkontorets personal.

([1]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) EUT C 83, 30.3.2010, s. 266.

Artikel 10

Bedrägeribekämpning

Bestämmelserna i artikel 44 i förordningen ska tillämpas och Europeiska bedrägeribekämpningsbyrån (Olaf) samt Europeiska revisionsrätten har rätt att utöva sin behörighet.

Olaf och revisionsrätten ska informera *Riksrevisjonen* i god tid om eventuella planer på att utföra kontroller på plats, som på norsk begäran ska utföras tillsammans med *Riksrevisjonen*.

Artikel 11

Kommitté

1. En kommitté som ska bestå av företrädare för Europeiska kommissionen och Norge ska övervaka genomförandet av detta avtal och kontinuerligt följa tillhandahållandet och utbytet av information i detta avseende. Av praktiska skäl ska kommittén sammanträda tillsammans med motsvarande kommittéer som inrättats med andra associerade länder som deltar på grundval av artikel 49.1 i förordningen. Kommittén ska sammanträda på begäran av antingen Norge eller Europeiska kommissionen. Stödkontorets styrelse ska informeras om kommitténs arbete.

2. Information ska utbytas och diskuteras i kommittén avseende planerad EU-lagstiftning, som antingen direkt påverkar eller ändrar förordningen eller väntas påverka det ekonomiska bidrag som avses i artikel 3 i detta avtal.

Artikel 12

Bilagor

Bilagan till detta avtal ska utgöra en integrerad del av detta avtal.

Artikel 13

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande parterna ska godkänna detta avtal i enlighet med sina egna förfaranden. Parterna ska underrätta varandra om att de förfarandena avslutats.

2. Detta avtal ska träda i kraft den första dagen i den första månaden efter dagen för den sista underrättelsen som avses i punkt 1.

3. Efter undertecknande av avtalet får avtalsparterna genom en gemensam överenskommelse ange att det ska tillämpas provisoriskt från den dag som följer på dess undertecknande.

Artikel 14

Uppsägning och giltighetstid

1. Detta avtal ska ingås på obestämd tid.

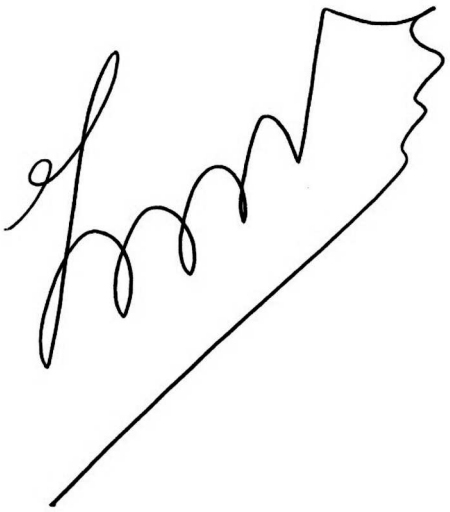
2. Varje avtalsslutande part kan efter samråd i kommittén säga upp detta avtal genom anmälan till motparten. Avtalet ska upphöra att gälla sex månader efter dagen för en sådan anmälan.

3. Detta avtal ska upphöra att gälla om man avslutar avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island samt Konungariket Norge av den 26 oktober 2004 om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge.

4. Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och norska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Съставено в Брюксел на деветнадесети март две хиляди и четиринадесета година.
Hecho en Bruselas, el diecinueve de marzo de dos mil catorce.
V Bruselu dne devatenáctého března dva tisíce čtrnáct.
Udfærdiget i Bruxelles den nittende marts to tusind og fjorten.
Geschehen zu Brüssel am neunzehnten März zweitausendvierzehn.
Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta märtsikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Μαρτίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Done at Brussels on the nineteenth day of March in the year two thousand and fourteen.
Fait à Bruxelles, le dix neuf mars deux mille quatorze.
Sastavljeno u Bruxellesu devetnaestog ožujka dvije tisuće četrnaeste.
Fatto a Bruxelles, addì diciannove marzo duemilaquattordici.
Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada deviņpadsmitajā martā.
Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų kovo devynioliktą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizennegyedik év március havának tizenkilencedik napján.
Magħmul fi Brussell, fid-dsatax-il jum ta' Marzu tas-sena elfejn u erbatax.
Gedaan te Brussel, de negentiende maart tweeduizend veertien.
Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego marca roku dwa tysiące czternastego.
Feito em Bruxelas, em dezanove de março de dois mil e catorze.
Întocmit la Bruxelles la nouăsprezece martie două mii paisprezece.
V Bruseli devätnásteho marca dvetisícštrnásť.
V Bruslju, dne devetnajstega marca leta dva tisoč štirinajst.
Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.
Som skedde i Bryssel den nittonde mars tjugohundrafjorton.
Utferdiget i Brussel den nittende mars to tusen og fjorten.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Għar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge
For Kongeriket Norge

BILAGA

FORMEL FÖR ATT BERÄKNA BIDRAGET

1. Norges ekonomiska bidrag till stödkontorets inkomster enligt artikel 33.3 d i förordningen ska beräknas på följande sätt:

   De mest aktuella slutliga uppgifterna om Norges bruttonationalprodukt (BNP) som föreligger den 31 mars varje år ska delas med summan av tillgängliga uppgifter om BNI i alla stater som deltar i stödkontorets verksamhet. Den erhållna procentandelen ska tillämpas på den del av stödkontorets inkomster som avses i artikel 33.3 a i förordningen under det aktuella året för att beräkna Norges ekonomiska bidrag.

2. Det ekonomiska bidraget ska betalas i euro.

3. Norges andel ska betalas högst 45 dagar efter mottagande av debetnotan. Vid varje försening i betalningen av bidraget ska Norge betala dröjsmålsränta på det belopp som var utestående på förfallodagen. Räntan ska beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien. Den räntesats som ska användas är den som gäller den första dagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

4. Norges ekonomiska bidrag ska anpassas enligt denna bilaga när Europeiska unionens bidrag som belastar EU:s allmänna budget enligt artikel 33.3 a i förordningen höjs i enlighet med artiklarna 26, 27 eller 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ([1]). I sådana fall ska mellanskillnaden erläggas 45 dagar efter mottagande av debetnotan.

5. Om de betalningsanslag för år N som stödkontoret erhållit från EU i enlighet med artikel 33.3 a i förordningen inte utnyttjats senast den 31 december år N eller om stödkontorets budget för år N har sänkts enligt artiklarna 26, 27 eller 41 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska den andel av de outnyttjade eller sänkta anslagen som motsvarar Norges bidrag överföras till stödkontorets budget för år N+1. Norges bidrag till stödkontorets budget för år N+1 ska sättas ned i motsvarande grad.

([1]) EUT L 298, 26.10.2012, s. 1

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 371/2014

av den 10 april 2014

om genomförande av artikel 12.1 i förordning (EU) nr 359/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 359/2011 av den 12 april 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran ([1]), särskilt artikel 12.1, och

av följande skäl:

(1) Den 12 april 2011 antog rådet förordning (EU) nr 359/2011.

(2) På grundval av en översyn av rådets beslut 2011/235/Gusp ([2]) har rådet beslutat att de restriktiva åtgärderna bör förlängas till och med den 13 april 2015.

(3) Dessutom bör uppgifterna avseende vissa personer som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 359/2011 uppdateras i enlighet med rådets beslut 2014/205/Gusp ([3]).

(4) Bilaga I till förordning (EU) nr 329/2011 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EU) nr 359/2011 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 april 2014.

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

([1]) EUT L 100, 14.4.2011, s. 1.
([2]) Rådets beslut 2011/235/Gusp av den 12 april 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Iran (EUT L 100, 14.4.2011, s. 51).
([3]) Rådets beslut 2014/205/Gusp av den 14 april 2014 om ändring av beslut 2011/235/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Iran (se sidan 25 i detta nummer av EUT).

BILAGA

Uppgifterna för de personer som förtecknas nedan ska ersätta de uppgifter för dem som återfinns i bilaga I till förordning (EU) nr 359/2011:

Personer

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
1.	RAJABZADEH Azizollah		Chef för organet för katastrofberedskap i Teheran. F.d. chef för Teherans polis (till och med januari 2010). I egenskap av befälhavare för de brottsbekämpande styrkorna i Stor-Teheran är Azizollah Rajabzadeh den av de anklagade i fallet med övergreppen i fånglägret Kahrizak som har högst rang.	
2.	DORRI- NADJA-FABADI Ghorban-Ali	Födelseort: Najafabad (Iran) Födelseår: 1945	Ledamot av rådet för lämplighetsbedömning (*Expediency Council*) och även representant för den högste ledaren i provinsen Markazi. F.d. allmän åklagare i Iran fram till september 2009 (tidigare underrättelseminister under president Khatami). I egenskap av allmän åklagare i Iran beslutade han om och övervakade skenrättegångarna efter de första protesterna efter valet, då de åtalade förvägrats sina rättigheter, rätten till juridiskt biträde. Han är också ansvarig för övergreppen i Kahrizak.	
3.	MORTAZAVI Said	Födelseort: Meybod, Yazd (Iran) Födelseår: 1967	F.d. chef för Irans insatsstyrka mot smuggling, tidigare allmän åklagare i Teheran fram till augusti 2009. I egenskap av allmän åklagare i Teheran utfärdade han en in-blancoorder som användes för att frihetsberöva hundratals aktivister, journalister och studenter. Han avstängdes från sin befattning i augusti 2010 sedan det iranska domstolsväsendet utrett hans delaktighet i ett fall där tre män dött, vilka häktats på hans order efter valet.	
4.	ZARGAR Ahmad		Chef för organet för moralens bevarande. F.d. domare, appellationsdomstolen i Teheran, enhet 36. Han fastställde ett antal utmätta domar med långa fängelsestraff och avrättning för demonstranter.	
5.	ABBASZADEH- MESHKINI, Mahmoud (Mahmud)		Guvernör i provinsen Ilam. F.d. politisk direktör vid inrikesministeriet. Som chef för artikel 10-kommittén enligt lagen om politiska partiers och gruppers verksamhet ansvarar han för utfärdandet av tillstånd till demonstrationer och andra offentliga evenemang och för registreringen av politiska partier. Under 2010 stoppade han verksamheten inom två reformistiska politiska partier med kopplingar till Musavi – Fronten för delaktighet i det islamiska Iran (Jebheye Mosharekat-e Iran-e Eslami, Islamic Iran Participation Front) och Islamiska revolutionens heliga krigare (Sazman-e Mojahedin-e Enghelab-e Eslami, Mojahedin of the Islamic Revolution Organization).	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
			Från 2009 och framåt har han kontinuerligt vägrat tillstånd till alla icke-statliga folkmöten och därmed åsidosatt den konstitutionella rätten att demonstrera, vilket har lett till många gripanden av fredliga demonstranter i strid mot rätten till mötesfrihet. Under 2009 vägrade han också att ge oppositionen tillstånd att genomföra en ceremoni för att hedra minnet av dem som dödats i protesterna mot presidentvalet.	
6.	FIRUZABADI, generalmajor doktor Seyyed Hasan (även skrivet FIRUZABADI, generalmajor doktor Seyed Hassan; FIROUZABADI, generalmajor doktor Seyyed Hasan; FIROUZABADI, generalmajor doktor Seyed Hassan)	Födelseort: Mashad Födelsedatum: 3.2.1951	Som chef för Irans försvarsmakt är han högsta militära befälhavare med ansvar för ledningen av samtliga militära divisioner och militär strategi, inbegripet Islamiska revolutionsgardet och polisen. Styrkor under hans formella befäl har utfört brutala angrepp på fredliga demonstranter samt massgripanden. Även medlem i högsta nationella säkerhetsrådet och rådet för lämplighetsbedömning (*Expediency Council*).	10.10.2011
7.	JOKAR Mohammad (Mohamed) Saleh		Parlamentsledamot för provinsen Yazd sedan 2011. F.d. befälhavare för milisen Basijs studentstyrkor. I kraft av sitt ämbete som befälhavare för milisen Basijs studentstyrkor deltog han aktivt i ingripandena mot demonstrationer i skolor och vid universitet och i utomrättsliga frihetsberövanden av aktivister och journalister.	10.10.2011
8.	SALARKIA Mahmoud (Mahmud)	Direktör för fotbollsklubben ”Persepolis” i Teheran	Ordförande i Teherans stads olje- och transportnämnd. Teherans biträdande allmänna åklagare för fängelsefrågor under ingripandena 2009. Som Teherans biträdande allmänna åklagare för fängelsefrågor bar han det direkta ansvaret för många häktningsorder mot oskyldiga fredliga demonstranter och aktivister. Många rapporter från människorättsförsvarare visar att i praktiken alla som grips på hans order hålls isolerade utan tillgång till sin advokat eller sin familj och utan att åtal väcks, under en kortare eller längre tid, ofta under förhållanden som leder till påtvingat försvinnande. Familjerna informeras ofta inte om gripandet.	10.10.2011
9.	SOURI (SURI) Hojatollah		Parlamentsledamot för provinsen Lorestan. Ledamot av parlamentets utskott för utrikes- och säkerhetspolitik. F. d. chef för Evin-fängelset. Som chef för Evin-fängelset under 2009 var han ansvarig för de allvarliga människorättskränkningar som pågick under hans tid som chef, såsom misshandel samt psykiskt och sexuellt våld. Enligt samstämmiga uppgifter från olika källor är tortyr allmänt förekommande här. På avdelning 209 hålls många aktivister fängslade på grund av fredlig oppositionell verksamhet riktad mot den sittande regeringen.	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
10.	TALA Hossein (även skrivet TALA Hosseyn) (Hoseyn)		Biträdande generalguvernör (”farmandar”) för provinsen Teheran fram till september 2010, framför allt ansvarig för polisens ingripande och därmed för kuvandet av demonstrationer. Fick i december 2010 ta emot ett pris för sin roll i samband med de repressiva åtgärder som följde på valet.	10.10.2011
11.	TAMADDON Morteza (även skrivet TAMADON Morteza)	Födelseort: Shahr Kord-Esfahan Födelseår: 1959	F.d. generalguvernör i provinsen Teheran och ordförande i rådet för allmän säkerhet i provinsen Teheran samt medlem av Islamiska revolutionsgardet. I sin egenskap av guvernör och ordförande i rådet för allmän säkerhet i provinsen Teheran bär han ett övergripande ansvar för all repression, däribland ingripandena mot politiska protester i juni 2009. Det är känt att han personligen deltagit i trakasserierna mot oppositionsledarna Karubi och Musavi.	10.10.2011
12.	BAKHTIARI Seyyed (Seyed) Morteza	Födelseort: Mashhad (Iran) Födelseår: 1952	F.d. justitieminister (2009–2013), f.d. generalguvernör för Esfahan och direktör för de statliga fängelserna (fram till juni 2004). Som justitieminister spelade han en nyckelroll i samband med hot och trakasserier mot exil-iranier genom att meddela att det ska upprättas en specialdomstol som specifikt ska behandla mål som gäller iranier som lever utanför landets gränser. Till följd av de ansträngningar som gjorts av Teherans åklagare kommer två enheter vid förstainstansrätten och appelationsdomstolen samt flera enheter inom underrätterna att få i uppdrag att handlägga mål som rör utomlands bosatta iranier.	10.10.2011
13.	HOSSEINI, doktor Mohammad (även skrivet HOSSEYNI, doktor Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed och Sayyid)	Födelseort: Rafsanjan, Kerman Födelseår: 1961	F.d. minister för kultur och islamisk vägledning (2009–2013). F.d. medlem i Islamiska revolutionsgardet och medansvarig för repressionen mot journalister.	10.10.2011
14.	MOSLEHI Heydar (även skrivet MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Födelseort: Esfahan (Iran) Födelseår: 1956	F.d. underrättelseminister (2009–2013). Under hans ledning har underrättelseministeriet fortsatt att i stor utsträckning godtyckligt gripa och åtala demonstranter och dissidenter. Underrättelseministeriet fortsätter att förestå avdelning 209 i Evin-fängelset, där många aktivister hålls fängslade på grund av fredlig oppositionell verksamhet riktad mot den sittande regeringen. Förhörsledare från underrättelseministeriet har utsatt fångar vid avdelning 209 för misshandel samt psykiskt och sexuellt våld. Som f.d. underrättelseminister bär Moslehi ansvaret för övergrepp under sin tid som minister.	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
15.	TAGHIPOUR Reza	Födelseort: Maragheh (Iran) Födelseår: 1957	Ledamot av stadsfullmäktige i Teherans stad. F.d. informations- och kommunikationsminister (2009–2012). I egenskap av informationsminister var han en av de högsta tjänstemännen med ansvar för censur och kontroll av verksamhet på internet och även av alla typer av kommunikation (särskilt mobiltelefoner). Under förhören med politiska fångar använder förhörsledarna deras personuppgifter, e-post och kommunikationer. Vid flera tillfällen sedan senaste presidentval och under gatudemonstrationer avbröts mobila anslutningar och sms, satellit-tv-kanaler blockerades, internet avbröts lokalt eller bromsades.	23.3.2012
16.	EMADI, Hamid Reza (även skrivet Hamidreza Emadi)	Födelseår (uppskattning): 1973 Födelseort: Hamadan Bostadsort: Teheran Arbetsplats: PressTV HQ, Teheran	Direktör för Press TV Newsroom. F.d. chefsproducent på Press TV. Ansvarig för produktion och sändning av framtvingade bekännelser från fångar, inbegripet journalister, politiska aktivister, personer som tillhör den kurdiska och den arabiska minoriteten, vilket utgör en kränkning av internationellt erkända rättigheter till en rättvis rättegång och ett korrekt rättsförfarande. Det oberoende organet för tillsyn av tv-utsändningar Ofcom förelade Press TV i Förenade kungariket böter på 100 000 pund för att ha sänt den iransk-kanadensiska journalisten Maziar Baharis framtvingade bekännelse 2011, som filmades i fängelset när Bahari befann sig under tvång. Icke-statliga organisationer har rapporterat om ytterligare fall av framtvingade tv-sända bekännelser från Press TV. Emadi är därför kopplad till kränkning av rätten till ett korrekt rättsförfarande och en rättvis rättegång.	12.3.2013

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 372/2014

av den 9 april 2014

om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 vad gäller beräkning av vissa tidsfrister, handläggning av klagomål och identifiering och skydd av konfidentiella uppgifter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNNG

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ([1]), särskilt artikel 27,

efter att ha hört rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

(1) Som ett led i moderniseringen av reglerna för statligt stöd som bidrar både till genomförandet av Europa 2020-strategin för tillväxt och till konsolideringen av de offentliga finanserna ([2]) har förordning (EG) nr 659/1999 ändrats genom förordning (EU) nr 734/2013 ([3]) för att förbättra effektiviteten i kontrollen av statligt stöd. Syftet med denna ändring är framför allt att effektivisera kommissionens handläggning av klagomål och att införa befogenheter för kommissionen att begära upplysningar direkt från marknadsaktörer och att genomföra utredningar av branscher och stödinstrument.

(2) Mot bakgrund av dessa ändringar bör det fastställas vilka händelser som anger startpunkten för beräkningen av tidsfrister i samband med begäranden om upplysningar riktade till tredje man i enlighet med förordning (EG) nr 659/1999.

(3) Kommissionen får, på eget initiativ, granska upplysningar om olagligt stöd oberoende av källa för att bedöma efterlevnaden av artiklarna 107 och 108 i fördraget. I detta sammanhang utgör klagomål en viktig informationskälla när det gäller att upptäcka överträdelser av reglerna om statligt stöd. Därför är det viktigt att fastställa klara och effektiva förfaranden för handläggningen av klagomål som lämnas in till kommissionen.

(4) Enligt artikel 20 i förordning (EG) nr 659/1999 får endast berörda parter lämna in klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd eller missbruk av stöd. I detta sammanhang måste fysiska eller juridiska personer som lämnar in klagomål kunna visa att de är berörda parter i den mening som avses i artikel 1 h i förordning (EG) nr 659/1999.

(5) För att effektivisera handläggningen av klagomål och samtidigt öka insynen och klarheten om rättsläget är det lämpligt att ange vilka uppgifter som klagande ska lämna till kommissionen. I syfte att säkerställa att kommissionen får all relevant information om påstått olagligt stöd eller missbrukat stöd krävs det i förordning (EG) nr 659/1999 att berörda parter fyller i ett formulär och lämnar all den obligatoriska information som begärs i formuläret. Därför borde ett formulär utarbetas för detta ändamål.

([1]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.
([2]) Meddelande från kommissionen, Europa 2020, En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, KOM(2010) 2020 slutlig.
([3]) Rådets förordning (EU) nr 734/2013 av den 22 juli 2013 om ändring av förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 204, 31.7.2013, s. 15).

(6) De krav som berörda parter ska uppfylla när de lämnar in klagomål bör inte vara alltför betungande, samtidigt som det säkerställs att kommissionen får all den information den behöver för att kunna inleda en utredning av det påstått olagliga eller missbrukade stödet.

(7) För att garantera att affärshemligheter och annan konfidentiell information som lämnas ut till kommissionen behandlas i enlighet med artikel 339 i fördraget bör varje person som lämnar information tydligt ange vilka uppgifter de anser vara konfidentiella och varför de är det. Den berörda personen bör åläggas att förse kommissionen med en separat icke-konfidentiell version av informationen som kan skickas till den berörda medlemsstaten för synpunkter.

(8) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([1]) bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 794/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tidsfrister som anges i förordning (EG) nr 659/1999 och i denna förordning eller som kommissionen har fastställt med tillämpning av artikel 108 i fördraget ska beräknas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 och de särskilda regler som anges i punkterna 2–5b i denna artikel. Om reglerna är motstridiga ska bestämmelserna i den här förordningen ha företräde."

b) Följande punkter ska införas:

"5a. Med beaktande av tidsfristen för inlämnande av de uppgifter som begärts från tredje parter enligt artikel 6a.6 i förordning (EG) nr 659/1999 ska mottagandet av begäran om upplysningar vara den relevanta händelsen vid tillämpning av artikel 3.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71.

5b. Med beaktande av tidsfristen för inlämnande av de uppgifter som begärts från tredje parter enligt artikel 6a.7 i förordning (EG) nr 659/1999, anmälan av beslutet ska den relevanta händelsen vara vid tillämpningen av artikel 3.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71."

2. Följande kapitel Va och Vb ska läggas till efter artikel 11:

"KAPITEL Va

HANDLÄGGNING AV KLAGOMÅL

Artikel 11a

Upptagande till sakprövning av klagomålet

1. Varje person som lämnar in ett klagomål enligt artiklarna 10.1 och 20.2 i förordning (EG) nr 659/1999 ska visa att den är en berörd part i den mening som avses i artikel 1 h i den förordningen.

2. Berörda parter ska vederbörligen fylla i formuläret i bilaga IV och lämna all obligatorisk information som begärs i det. På motiverad begäran av en berörd part får kommissionen bevilja undantag från denna skyldighet vad gäller en del av den information som krävs i formuläret.

3. Klagomål ska ges in på ett av unionens officiella språk.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

KAPITEL Vb

IDENTIFIERING OCH SKYDD AV KONFIDENTIELLA UPPGIFTER

Artikel 11b

Skydd av affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter

Varje person som lämnar information i enlighet med förordning (EG) nr 659/1999 ska tydligt ange vilka uppgifter de anser vara konfidentiella och ange skälen för sådan sekretess, och förse kommissionen med en separat icke-konfidentiell version av inlagan. När informationen ska lämnas inom en viss tidsfrist gäller samma tidsfrist för att tillhandahålla en icke-konfidentiell version."

3. Texten i bilagan till den här förordningen ska läggas till som bilaga IV.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

”BILAGA IV

FORMULÄR FÖR INLÄMNING AV KLAGOMÅL ÖVER PÅSTÅTT OLAGLIGT STÖD ELLER MISSBRUK AV STÖD

De obligatoriska fälten är markerade med en stjärna (*).

1. **Upplysningar om den klagande**

   Förnamn:*

   Efternamn:*

   Adressrad 1:*

   Adressrad 2:

   Ort:*

   Län/region/delstat:

   Postnummer:*

   Land:*

   Telefon:

   Mobiltelefon:

   E-postadress:*

   Fax

2. **Jag framför klagomålet för någon annans räkning (en person eller ett företag)**

   Ja* Nej*

   Om ja, lämna även följande uppgifter

   Namnet på den person/det företag som du företräder:*

   Registrering nr:

   Adressrad 1:*

   Adressrad 2:

   Ort:*

   Län/region/delstat:

   Postnummer:*

   Land:*

   Telefon 1:

   Telefon 2:

   E-postadress:*

   Fax

   Vänligen bifoga bevis på att du har fullmakt att företräda personen eller företaget.*

3. **Välj ett alternativ för att ange din identitet***

a) Konkurrent till stödmottagaren eller stödmottagarna

b) Branschorganisation som företräder konkurrenternas intressen

c) Icke-statlig organisation

d) Fackförening

e) EU-medborgare

f) Övrigt, precisera

Vänligen förklara varför och i vilken utsträckning det påstådda statliga stödet påverkar din konkurrensposition/konkurrenspositionen för den person eller det företag som du företräder. Ge så konkreta bevis som möjligt.

Observera att enligt artikel 20.2 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får endast berörda parter enligt artikel 1 h i den förordningen inkomma med ett formellt klagomål. I avsaknad av bevis på att du är en berörd part kommer detta formulär därför inte att registreras som ett klagomål, och de uppgifter som lämnats i formuläret kommer att behållas som allmän marknadsinformation.

4. **Välj det ena av följande två alternativ***

☐ Ja, ni får röja min identitet

☐ Nej, ni får inte röja min identitet

Om inte, ange varför:

Sekretess: Om du inte vill att din identitet eller vissa handlingar eller upplysningar ska lämnas ut ombeds du ange detta tydligt och ange de konfidentiella delarna i handlingarna och ange skälen till sekretessen. Om du inte klart anger att du vill att din identitet eller vissa handlingar eller uppgifter ska behandlas konfidentiellt kommer de att betraktas som icke-konfidentiella och kan komma att lämnas ut till den medlemsstat som påstås ha beviljat det berörda stödet. Den information som avses i punkterna **5 och 6** kan inte förklaras konfidentiell.

5. **Uppgifter om den medlemsstat som har beviljat stödet***

Observera att den information som lämnas i denna punkt anses vara icke-konfidentiell.

a) Land:

b) Ange vilken institution eller vilket organ som beviljat det påstått olagliga stödet, om detta är känt:

Staten:

En region (precisera):

Annat (precisera):

6. **Upplysningar om den stödåtgärd som klagomålet gäller***

Observera att den information som lämnas i denna punkt anses vara icke-konfidentiell.

a) Vänligen beskriv det stöd som klagomålet gäller och ange i vilken form det beviljades (lån, bidrag, garantier, skattelättnader, skattebefrielse osv.).

b) För vilket ändamål beviljades det påstådda stödet (om detta är känt)?

c) Vilket belopp uppgår det påstådda stödet till (om detta är känt)? Om ni inte kan ange exakt belopp, gör en uppskattning och lämna så mycket styrkande bevisning du kan.

d) Vem är stödmottagare? Ge så mycket information som möjligt, inklusive en beskrivning av det/de berörda stödmottagande företagets/företagens huvudsakliga verksamhet.

e) Såvitt du känner till, när beviljades stödet?

(f) Välj ett av följande alternativ:*

☐ Såvitt jag känner till anmäldes stödet inte till kommissionen.

☐ Såvitt jag känner till anmäldes det statliga stödet, men det beviljades innan kommissionen fattade sitt beslut. Såvitt du känner till, ange referensnumret för anmälan eller ange när stödet anmäldes.

☐ Såvitt jag känner till anmäldes stödet till kommissionen som godkände det, men genomförandet följde inte gällande villkor. Såvitt du känner till, ange referensnumret för anmälan eller ange när stödet anmäldes och godkändes.

☐ Såvitt jag känner till beviljades stödet på grundval av en gruppundantagsförordning, men genomförandet följde inte gällande villkor.

7. **Grund för klagomålet***

Observera att för att en åtgärd ska betraktas som statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget måste det påstådda stödet beviljas av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, den måste snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion och den måste påverka handeln mellan medlemsstaterna.

a) Såvitt du känner till, ange i vilken utsträckning offentliga medel tas i anspråk och förklara, om åtgärden inte har antagits av en offentlig myndighet (utan till exempel av ett offentligt företag), varför du anser att den kan tillskrivas offentliga myndigheter i en medlemsstat.

b) Förklara varför du anser att det statliga stödet är selektivt (dvs. gynnar vissa företag eller produktion av vissa varor).

c) Förklara hur det påstådda statliga stödet enligt din mening ger stödmottagaren eller stödmottagarna en ekonomisk fördel.

d) Förklara varför stödet enligt din mening snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen.

e) Förklara varför det påstådda stödet enligt din mening påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

8. **Stödets förenlighet**

Ange skälen till varför du anser att det påstådda stödet inte är förenligt med den inre marknaden.

9. **Uppgifter om eventuella överträdelser av andra bestämmelser i EU-rätten och om andra förfaranden**

a) Såvitt du känner till, ange vilka andra bestämmelser i EU-rätten du tror att har överträtts genom det påstådda stödet. Observera att vi inte nödvändigtvis kommer att ta upp sådana potentiella överträdelser i den här utredningen.

b) Har du redan varit i kontakt med kommissionens avdelningar eller någon annan EU-institution i samma ärende? *

Ja Nej

Om svaret är ja, bifoga kopior av korrespondensen.

c) Har du redan varit i kontakt med nationella myndigheter eller nationella domstolar i samma ärende? *

Ja Nej

Om ja, ange vilka myndigheter eller domstolar. Om det redan har fattats ett beslut eller meddelats en dom, bifoga om möjligt en kopia. Om ärendet ännu är anhängigt, ange om möjligt ärendets referensnummer.

d) Ange all övrig information som kan vara relevant för bedömningen av detta ärende.

10. **Styrkande handlingar**

Ange eventuella handlingar och bevis som översänds till stöd för klagomålet och lägg vid behov med bilagor.

— Om möjligt ska en kopia av den nationella lagstiftning eller någon annan åtgärd som utgör rättslig grund för utbetalning av det påstådda stödet bifogas.

— Bifoga om möjligt eventuella tillgängliga bevis för att det statliga stödet beviljats (t.ex. pressmeddelanden och offentliga räkenskaper).

— Om klagomålet inges för någon annans räkning (en fysisk person eller ett företag), bifoga handlingar som styrker att ni har fullmakt att företräda personen eller företaget.

— Bifoga i förekommande fall kopior av all tidigare korrespondens med Europeiska kommissionen eller någon annan europeisk eller nationell institution i samma ärende.

— Om ärendet redan har behandlats av en nationell domstol eller myndighet, bifoga om möjligt en kopia av domen eller beslutet.

Jag intygar härmed att all information i detta formulär och bilagorna har lämnats i god tro.

Ort, datum och den klagandes underskrift”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 373/2014

av den 11 april 2014

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) ([1]),

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ([2]), särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

(1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

(2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ([1])	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	65,2
	TN	123,3
	TR	106,4
	ZZ	98,3
0707 00 05	MK	51,2
	TR	124,4
	ZZ	87,8
0709 93 10	MA	44,0
	TR	93,6
	ZZ	68,8
0805 10 20	EG	47,9
	IL	67,9
	MA	49,8
	TN	48,3
	TR	53,1
	ZZ	53,4
0805 50 10	MA	35,6
	TR	92,4
	ZZ	64,0
0808 10 80	AR	93,3
	BR	104,5
	CL	108,2
	CN	115,5
	MK	25,2
	NZ	132,7
	US	190,8
	ZA	118,5
	ZZ	111,1
0808 30 90	AR	92,3
	CL	123,2
	CN	79,2
	ZA	92,6
	ZZ	96,8

([1]) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för ”övrigt ursprung”.

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2014/205/Gusp

av den 10 april 2014

om ändring av beslut 2011/235/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

(1) Den 12 april 2011 antog rådet beslut 2011/235/Gusp ([1]).

(2) På grundval av en översyn av beslut 2011/235/Gusp bör de restriktiva åtgärderna förlängas till och med den 13 april 2015.

(3) Uppgifterna avseende vissa personer som förtecknas i bilagan till beslut 2011/235/Gusp bör uppdateras.

(4) Beslut 2011/235/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 6.2 i beslut 2011/235/Gusp ska ersättas med följande:

"2. Detta beslut ska tillämpas till och med den 13 april 2015. Det ska ses över kontinuerligt. Det ska förlängas eller ändras vid behov, om rådet bedömer att dess mål inte har uppnåtts."

Artikel 2

Bilagan till beslut 2011/235/Gusp ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel 10 april 2014.

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

([1]) Rådets beslut 2011/235/Gusp av den 12 april 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Iran (EUT L 100, 14.4.2011, s. 51).

BILAGA

Uppgifterna för de personer som förtecknas nedan ska ersätta de uppgifter för dem som återfinns i bilagan till beslut 2011/235/Gusp:

Personer

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
1.	RAJABZADEH Azizollah		Chef för organet för katastrofberedskap i Teheran. F.d. chef för Teherans polis (till och med januari 2010). I egenskap av befälhavare för de brottsbekämpande styrkorna i Stor-Teheran är Azizollah Rajabzadeh den av de anklagade i fallet med övergreppen i fånglägret Kahrizak som har högst rang.	
2.	DORRI- NADJA-FABADI Ghorban-Ali	Födelseort: Najafabad (Iran) Födelseår: 1945	Ledamot av rådet för lämplighetsbedömning (*Expediency Council*) och även representant för den högste ledaren i provinsen Markazi. F.d. allmän åklagare i Iran fram till september 2009 (tidigare underrättelseminister under president Khatami). I egenskap av allmän åklagare i Iran beslutade han om och övervakade skenrättegångarna efter de första protesterna efter valet, då de åtalade förvägrats sina rättigheter, rätten till juridiskt biträde. Han är också ansvarig för övergreppen i Kahrizak.	
3.	MORTAZAVI Said	Födelseort: Meybod, Yazd (Iran) Födelseår: 1967	F.d. chef för Irans insatsstyrka mot smuggling, tidigare allmän åklagare i Teheran fram till augusti 2009. I egenskap av allmän åklagare i Teheran utfärdade han en in-blancoorder som användes för att frihetsberöva hundratals aktivister, journalister och studenter. Han avstängdes från sin befattning i augusti 2010 sedan det iranska domstolsväsendet utrett av hans delaktighet i ett fall där tre män dött, vilka häktats på hans order efter valet.	
4.	ZARGAR Ahmad		Chef för organet för moralens bevarande. F.d. domare, appellationsdomstolen i Teheran, enhet 36. Han fastställde ett antal utmätta domar med långa fängelsestraff och avrättning för demonstranter.	
5.	ABBASZADEH- MESHKINI, Mahmoud (Mahmud)		Guvernör i provinsen Ilam. F.d. politisk direktör vid inrikesministeriet. Som chef för artikel 10-kommittén enligt lagen om politiska partiers och gruppers verksamhet ansvarar han för utfärdandet av tillstånd till demonstrationer och andra offentliga evenemang och för registreringen av politiska partier.	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
			Under 2010 stoppade han verksamheten inom två reformistiska politiska partier med kopplingar till Musavi – Fronten för delaktighet i det islamiska Iran (Jebheye Mosharekat-e Iran-e Eslami, Islamic Iran Participation Front) och Islamiska revolutionens heliga krigare (Sazman-e Mojahedin-e Enghelab-e Eslami, Mojahedin of the Islamic Revolution Organization). Från 2009 och framåt har han kontinuerligt vägrat tillstånd till alla icke-statliga folkmöten och därmed åsidosatt den konstitutionella rätten att demonstrera, vilket har lett till många gripanden av fredliga demonstranter i strid mot rätten till mötesfrihet. Under 2009 vägrade han också att ge oppositionen tillstånd att genomföra en ceremoni för att hedra minnet av dem som dödats i protesterna mot presidentvalet.	
6.	FIRUZABADI, generalmajor doktor Seyyed Hasan (även skrivet FIRUZABADI, generalmajor doktor Seyed Hassan; FIROUZABADI, generalmajor doktor Seyyed Hasan; FIROUZABADI, generalmajor doktor Seyed Hassan)	Födelseort: Mashad Födelsedatum: 3.2.1951	Som chef för Irans försvarsmakt är han högsta militära befälhavare med ansvar för ledningen av samtliga militära divisioner och militär strategi, inbegripet Islamiska revolutionsgardet och polisen. Styrkor under hans formella befäl har utfört brutala angrepp på fredliga demonstranter samt massgripanden. Även medlem i högsta nationella säkerhetsrådet och rådet för lämplighetsbedömning (*Expediency Council*).	10.10.2011
7.	JOKAR Mohammad (Mohamed) Saleh		Parlamentsledamot för provinsen Yazd sedan 2011. F.d. befälhavare för milisen Basijs studentstyrkor. I kraft av sitt ämbete som befälhavare för milisen Basijs studentstyrkor deltog han aktivt i ingripandena mot demonstrationer i skolor och vid universitet och i utomrättsliga frihetsberövanden av aktivister och journalister.	10.10.2011
8.	SALARKIA Mahmoud (Mahmud)	Direktör för fotbollsklubben ”Persepolis” i Teheran	Ordförande i Teherans stads olje- och transportnämnd. Teherans biträdande allmänna åklagare för fängelsefrågor under ingripandena 2009. Som Teherans biträdande allmänna åklagare för fängelsefrågor bar han det direkta ansvaret för många häktningsorder mot oskyldiga fredliga demonstranter och aktivister. Många rapporter från människorättsförsvarare visar att i praktiken alla som grips på hans order hålls isolerade utan tillgång till sin advokat eller sin familj och utan att åtal väcks, under en kortare eller längre tid, ofta under förhållanden som leder till påtvingat försvinnande. Familjerna informeras ofta inte om gripandet.	10.10.2011
9.	SOURI (SURI) Hojatollah		Parlamentsledamot för provinsen Lorestan. Ledamot av parlamentets utskott för utrikes- och säkerhetspolitik. F. d. chef för Evin-fängelset.	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
			Som chef för Evin-fängelset under 2009 var han ansvarig för de allvarliga människorättskränkningar som pågick under hans tid som chef, såsom misshandel samt psykiskt och sexuellt våld. Enligt samstämmiga uppgifter från olika källor är tortyr allmänt förekommande här. På avdelning 209 hålls många aktivister fängslade på grund av fredlig oppositionell verksamhet riktad mot den sittande regeringen.	
10.	TALA Hossein (även skrivet TALA Hosseyn) (Hoseyn)		Biträdande generalguvernör (”farmandar”) för provinsen Teheran fram till september 2010, framför allt ansvarig för polisens ingripande och därmed för kuvandet av demonstrationer. Fick i december 2010 ta emot ett pris för sin roll i samband med de repressiva åtgärder som följde på valet.	10.10.2011
11.	TAMADDON Morteza (även skrivet TAMADON Morteza)	Födelseort: Shahr Kord-Esfahan Födelseår: 1959	F.d. generalguvernör i provinsen Teheran och ordförande i rådet för allmän säkerhet i provinsen Teheran samt medlem av Islamiska revolutionsgardet. I sin egenskap av guvernör och ordförande i rådet för allmän säkerhet i provinsen Teheran bär han ett övergripande ansvar för all repression, däribland ingripandena mot politiska protester i juni 2009. Det är känt att han personligen deltagit i trakasserierna mot oppositionsledarna Karubi och Musavi.	10.10.2011
12.	BAKHTIARI Seyyed (Seyed) Morteza	Födelseort: Mashhad (Iran) Födelseår: 1952	F.d. justitieminister (2009–2013), f.d. generalguvernör för Esfahan och direktör för de statliga fängelserna (fram till juni 2004). Som justitieminister spelade han en nyckelroll i samband med hot och trakasserier mot exil-iranier genom att meddela att det ska upprättas en specialdomstol som specifikt ska behandla mål som gäller iranier som lever utanför landets gränser. Till följd av de ansträngningar som gjorts av Teherans åklagare kommer två enheter vid förstainstansrätten och appellationsdomstolen samt flera enheter inom underrätterna att få i uppdrag att handlägga mål som rör utomlands bosatta iranier.	10.10.2011
13.	HOSSEINI, doktor Mohammad (även skrivet HOSSEYNI, doktor Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed och Sayyid)	Födelseort: Rafsanjan, Kerman Födelseår: 1961	F.d. minister för kultur och islamisk vägledning (2009–2013). F.d. medlem i Islamiska revolutionsgardet och medansvarig för repressionen mot journalister.	10.10.2011

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl	Datum för införande i förteckningen
14.	MOSLEHI Heydar (även skrivet MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Födelseort: Esfahan (Iran) Födelseår: 1956	F.d. underrättelseminister (2009–2013). Under hans ledning har underrättelseministeriet fortsatt att i stor utsträckning godtyckligt gripa och åtala demonstranter och dissidenter. Underrättelseministeriet fortsätter att förestå avdelning 209 i Evin-fängelset, där många aktivister hålls fängslade på grund av fredlig oppositionell verksamhet riktad mot den sittande regeringen. Förhörsledare från underrättelseministeriet har utsatt fångar vid avdelning 209 för misshandel samt psykiskt och sexuellt våld. Som f.d. underrättelseminister bär Moslehi ansvaret för övergrepp under sin tid som minister.	10.10.2011
15.	TAGHIPOUR Reza	Födelseort: Maragheh (Iran) Födelseår: 1957	Ledamot av stadsfullmäktige i Teherans stad. F.d. informations- och kommunikationsminister (2009–2012). I egenskap av informationsminister var han en av de högsta tjänstemännen med ansvar för censur och kontroll av verksamhet på internet och även av alla typer av kommunikation (särskilt mobiltelefoner). Under förhören med politiska fångar använder förhörsledarna deras personuppgifter, e-post och kommunikationer. Vid flera tillfällen sedan senaste presidentval och under gatudemonstrationer avbröts mobila anslutningar och sms, satellittv-kanaler blockerades, internet avbröts lokalt eller bromsades.	23.3.2012
16.	EMADI, Hamid Reza (även skrivet Hamidreza Emadi)	Födelseår (uppskattning): 1973 Födelseort: Hamadan Bostadsort: Teheran Arbetsplats: PressTV HQ, Teheran	Direktör för Press TV Newsroom. F.d. chefsproducent på Press TV. Ansvarig för produktion och sändning av framtvingade bekännelser från fångar, inbegripet journalister, politiska aktivister, personer som tillhör den kurdiska och den arabiska minoriteten, vilket utgör en kränkning av internationellt erkända rättigheter till en rättvis rättegång och ett korrekt rättsförfarande. Det oberoende organet för tillsyn av tv-utsändningar Ofcom förelade Press TV i Förenade kungariket böter på 100 000 pund för att ha sänt den iransk-kanadensiska journalisten Maziar Baharis framtvingade bekännelse 2011, som filmades i fängelset när Bahari befann sig under tvång. Icke-statliga organisationer har rapporterat om ytterligare fall av framtvingade tv-sända bekännelser från Press TV. Emadi är därför kopplad till kränkning av rätten till ett korrekt rättsförfarande och en rättvis rättegång.	12.3.2013

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 november 2013

om den åtgärd som Tyskland har genomfört till förmån för *HoKaWe Eberswalde GmbH* SA.34721 (2012/C) (f.d. 2012/NN)

[delgivet med nr C(2013) 7058]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/206/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 30 april 2012 mottog kommissionen ett klagomål från ett skogsförädlingsföretag med driftställe i den tyska delstaten Brandenburg, enligt vilket ett ramavtal med en löptid på 15 år mellan delstaten Brandenburg och företaget HoKaWe Eberswalde GmbH (nedan kallat *HoKaWe*) utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

(2) Den 11 maj 2012 översände kommissionen en icke-konfidentiell version av klagomålet till Tyskland med en begäran om ytterligare upplysningar. Genom en skrivelse av den 6 juni 2012 inkom Tyskland med sina synpunkter på klagomålet och lämnade de begärda upplysningarna.

(3) Den 27 augusti 2012 delgav kommissionen den klagande en icke-konfidentiell version av Tysklands svar och bad klaganden meddela huruvida denne hade för avsikt att gå vidare med ärendet. Klaganden meddelade den 4 september 2012 att denne inte hade för avsikt att dra tillbaka klagomålet.

(4) Genom en skrivelse av den 19 december 2013 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det formella förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget avseende detta stöd.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* [2] och kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(6) Genom en skrivelse av den 28 februari 2013 inkom Tyskland med sina synpunkter på beslutet. Den 30 april 2013 mottog kommissionen även synpunkter från två andra berörda parter och den 3 maj 2013 klagandens synpunkter.

(7) Den 17 maj 2013 översändes de icke-konfidentiella versionerna av dessa synpunkter till Tyskland, som bemötte dem den 11 juni 2013 samt genom en kompletterande skrivelse av den 13 juni 2013.

(8) Genom skrivelser av den 2 augusti 2013, den 17 september 2013 och den 23 september 2013 begärde kommissionen att Tyskland skulle inkomma med ytterligare upplysningar. Dessa skrivelser besvarades av Tyskland genom skrivelser av den 15 augusti 2013, den 20 september 2013 respektive den 1 oktober 2013.

[1] EUT C 99, 5.4.2013, s. 79.
[2] Se fotnot 1.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1 Mottagande företag

(9) HoKaWe är ett aktiebolag vars verksamhet utgörs av ett kraftverk som drivs med träbiomassa i tyska Eberswalde (Brandenburg). Kraftverket byggdes 2005 och togs i drift 2006. I juni 2011 inledde tingsrätten (*Amtsgericht*) i Frankfurt/Oder ett insolvensförfarande mot HoKaWe. Hittills har dock företaget inte upphört med sin ekonomiska verksamhet.

(10) Landkreis Barnim (ett län i delstaten Brandenburg) visade intresse för att förvärva HoKaWes tillgångar i syfte att fortsätta driva verksamheten, och vid borgenärssammanträdet i maj 2012 ingicks ett avtal om överlåtelse av HoKaWes tillgångar. Försäljningen bevittnades av notarius publicus. Med anledning av att delstaten Brandenburg inte samtyckte till att den nya ägaren övertog ramavtalet om virkesleveranser från delstatens skogar (det ramavtal som är föremålet för detta beslut) hävdes dock köpeavtalet av Landkreis Barnim.

2.2 Beskrivning av stödet

(11) I juni 2005 ingick delstaten Brandenburg och HoKaWe ett ramavtal om virkesleveranser från skog tillhörande delstaten Brandenburg. I avtalet fastställdes de kvantiteter och villkor som skulle gälla för virkesleveranser ([3]) till HoKaWe under en period på 15 år (1 juni 2006–1 juni 2021). Leveranser motsvarande 150 000 kubikmeter travat mått (m^3t) per år från närområdet kring kraftverket i Eberswalde (leveransradie max. 70 km) utlovades.

(12) I avtalet fastställdes ett referenspris på 15,50 euro/m^3t för basåret 2004. Enligt avtalstexten skulle sedan årliga prisjusteringar ske, efter överenskommelse mellan parterna på grundval av utvecklingen av det federala statistikkontorets prisindex för industrivirke ([4]). Höjda (sänkta) kostnader till följd av sådana justeringar upp (ner) från referenspriset skulle till 50 procent bäras av köparen, och till 50 procent av säljaren (nedan kallat *prisjusteringsklausulen)*.

(13) Avtalet innehåller dock även, för beräkningen av denna prisjustering följande formel (nedan kallad *prisjusteringsformeln* eller *formeln*):

$$\text{ISE} = 15{,}50€/\text{rm} + \frac{\text{Index} - 135{,}89\%}{135{,}89\%} €/\text{rm}*15{,}50*0{,}5$$

(14) Det är därför nödvändigt att skilja på prisjusteringsklausulen i avtals*texten* å ena sidan och prisjusterings*formeln* å andra sidan.

(15) Enligt Tyskland är det *prisjusteringsklausulen* som återger parternas avsikter. Som grund för denna ståndpunkt anförs en intern promemoria från Brandenburgs ministerium för jordbruk, miljö och fysisk planering av den 1 oktober 2003, från ett möte mellan företrädare för delstaten Brandenburg och företrädare för HoKaWe. Av denna framgår det tydligt att den prisjusteringsmodell som parterna eftersträvade under förhandlingarna kommer till uttryck i *prisjusteringsklausulen*. Ytterligare stöd finner ståndpunkten i en promemoria från Brandenburgs ministerium för ekonomiska frågor och Europafrågor av den 5 januari 2011, som innehåller en rekommendation om att ramavtalet ska anpassas respektive tolkas så att avtalstexten efterlevs och hänsyn därmed tas till parternas verkliga avsikter.

(16) *Formeln* var däremot felaktig, vilket bekräftas av Tyskland samt i två utlåtanden ([5]) utfärdade för delstaten Brandenburgs räkning 2010, och resulterade inte i ett pris som överensstämde med de avsikter som parterna gett uttryck för i *prisjusteringsklausulen*.

([3]) Avtalet avsåg transportklart löv- och barrträ i längder om 3 m med diametern 3–70 cm, fritt bilväg. Krökt virke och virke utsatt för röta fick förekomma.

([4]) Se federala statistikkontoret: https://www.destatis.de/DE/ZahlenFakten/GesamtwirtschaftUmwelt/Preise/PreisindizesLandForstwirtschaft/Tabellen/ErzeugerpreiseForstwirtschaft.html

([5]) Ett externt expertutlåtande inhämtades från RAUE LLP, delstaten Brandenburgs externa juridiska rådgivare, och ytterligare ett utlåtande utfärdades internt av det ansvariga ministeriet i Brandenburg.

(17) Efter det att avtalet hade trätt i kraft justerades priset med hjälp av *formeln*. I strid med de avsikter som uttrycks i avtals*texten* följde de prisjusteringar som beräknades enligt *formeln* inte den faktiska utvecklingen av prisindexet för industrivirke, utan gav ett pris som var betydligt lägre än genomsnittspriset för virke från skog tillhörande delstaten Brandenburg. Formeln ledde inte heller till den jämna uppdelning mellan delstaten och HoKaWe av risken kopplad till prissvängningar som parterna hade eftersträvat.

(18) Detta berodde, som tidigare angetts i skäl 16, på att *formeln* var felaktig och inte på ett matematiskt korrekt sätt återspeglade de avsikter som parterna gett uttryck för i *prisjusteringsklausulen* ([6]).

(19) Vidare framgår det av Tysklands skrivelse av den 28 februari 2013 att parterna flera gånger under avtalets löptid utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller parametrarna för beräkningen av prisjusteringen enligt *formeln* ([7]). Tyskland har uppgett för kommissionen att skälen till detta inte längre går att utläsa ur underlagen.

(20) I de två utlåtanden som utfärdades för delstaten Brandenburgs räkning 2010 (se skäl 16) konstaterades att avtalet eventuellt skulle kunna betraktas som statligt stöd, och parterna rekommenderades därför att justera avtalet genom att ändra *formeln*. Efter förhandlingar mellan HoKaWe och delstaten Brandenburg undertecknade parterna med anledning av detta den 26 augusti 2011 en reviderad version av avtalet, som trädde i kraft den 1 juli 2011. Den nya avtalstexten lämnade inget utrymme för de problem som beskrivs i skälen 12–19, eftersom parterna bestämde att priserna från och med den 1 juli 2011 skulle justeras enligt *prisjusteringsklausulen* för att på så sätt överensstämma med parternas ursprungliga avsikter. Från och med denna dag var *formeln* alltså inte längre en del av avtalet och kunde följaktligen inte längre användas.

(21) Delstaten Brandenburg beslutade även att eventuella framtida investerare som förvärvar HoKaWe inte skulle få överta avtalet.

2.3 **Skäl till att förfarandet inleddes**

(22) Den 19 december 2012 beslutade kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 i fördraget (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*).

(23) Kommissionen var härvid av den preliminära uppfattningen att genomförandet av det ramavtal som ingåtts mellan delstaten Brandenburg och HoKaWe innefattade inslag av statligt stöd.

(24) Kommissionen undrade om den ersättning som tillämpningen av *prisjusteringsformeln* resulterat i på förhand hade godtagits av en privat investerare på marknaden.

(25) Vidare hyste kommissionen allvarliga tvivel om huruvida Tyskland, även om det stämde att de avtalsslutande parterna inte hade varit medvetna om *formelns* felaktighet, hade agerat marknadsmässigt i genomförandet av avtalet. Detta eftersom prisutvecklingen för det virke som sålts inom ramen för avtalet visade att det pris som beräknats med hjälp av *formeln* var betydligt lägre än det genomsnittliga priset på virke i delstaten Brandenburg. En försiktig privat investerare i en liknande situation skulle omedelbart ha tagit till alla upptänkliga medel för att ändra prisjusteringsmetoden. Tyskland däremot fortsatte att använda *formeln* fram till 2011.

(26) Dessa överväganden ledde kommissionen fram till den preliminära slutsatsen att det, för perioden från och med den dag då avtalet trädde i kraft (1 juni 2006) fram till ändringen av avtalet (30 juni 2011), inte gick att utesluta förekomsten av en förmån för HoKaWe och därmed förekomsten av statligt stöd. Eftersom det inte fanns någon uppenbar rättslig grund för stödets förenlighet, och Tyskland inte heller hade åberopat någon sådan, hyste kommissionen dessutom tvivel om huruvida åtgärden kunde anses vara förenlig med den inre marknaden.

([6]) Enligt expertutlåtandet från RAUE LLP hade de avsikter som parterna gav uttryck för i *prisjusteringsklausulen* kunnat återges med följande formel:

$$P = 15{,}50€/\text{rm} + \frac{\text{Index}_{n+1} - \text{Index}_n}{\text{Index}_n} €/\text{rm}*15{,}50*0{,}5$$

([7]) Vid beräkningen av det pris som skulle gälla från och med den 1 juli 2006 användes till exempel indexvärdet för juli 2006, och inte, som egentligen föreskrivs i avtalet, indexvärdet för januari 2005.

3. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(27) Inom ramen för det formella granskningsförfarandet mottog kommissionen synpunkter från klaganden och två andra berörda parter.

(28) Klaganden inkom med interna promemorior från Brandenburgs ministerium för jordbruk, miljö och fysisk planering, från december 2003 respektive mars 2004. Dessa promemorior visar enligt klaganden att det, redan innan avtalet ingicks, fanns tveksamheter avseende flera delar i avtalet: Exempelvis fastslås det i promemorian från december 2003, med avseende på de följder av avtalet som kunde förutses vid den tidpunkten, att avtalet redan under 2004 skulle leda till ett pris som låg klart under det dåvarande prisindexet för industrivirke. På samma linje konstateras det i den interna promemorian från mars 2004 att den valda prisjusteringsmetoden skulle komma att leda till orimliga priseftergifter för delstaten Brandenburg. Promemorian innehåller därför en uttrycklig rekommendation om att ompröva avtalet alternativt omförhandla vissa punkter.

(29) Klaganden hävdade att ingen privat investerare skulle ha ingått motsvarande avtal i en liknande situation, samt att en privat investerare inte hade väntat i fem år utan omedelbart hade vidtagit åtgärder när det stod klart att priserna låg under marknadspriset. Vidare anförde klaganden med avseende på prisjusteringen att de avtalade priserna inte hade återspeglat den faktiska utvecklingen på virkesmarknaden, utan tvärtom hade gynnat HoKaWe på ett otillbörligt sätt. Klaganden uppskattar att det stöd som tilldelats under åren 2006–2011 uppgår till 7,3 miljoner euro (uppskattningen baseras på det genomsnittliga virkespris som avtalats mellan klaganden och andra leverantörer).

(30) Kommissionen mottog även synpunkter från två skogsförädlingsföretag i delstaten Brandenburg. Enligt dessa företag innebar det långsiktiga avtalet att en betydande del av virket från delstaten Brandenburgs skogar över huvud taget inte kom ut på den regionala virkesmarknaden, vilket de menar ska ha resulterat i en otillbörlig snedvridning av konkurrensen och hotat att slå ut mindre skogsförädlingsföretag i delstaten Brandenburg.

4. KOMMENTARER FRÅN TYSKLAND

(31) Tyskland stod fast vid sin ståndpunkt att ramavtalet var marknadsmässigt och därmed inte innefattade något stödinslag.

(32) Enligt uppgift från Tyskland fanns det vid tidpunkten för avtalets undertecknande ingen marknad för energiskog. Därför kom parterna överens om att det pris som HoKaWe skulle betala skulle bestämmas utifrån priset på industrivirke, och att prisjusteringarna skulle följa utvecklingen av prisindexet för industrivirke. Tyskland anförde vidare att avtals*texten* visserligen återgav hur parterna avsåg att genomföra prisjusteringarna, men att den samtidigt gav utrymme för att de priser som beräknades med hjälp av *formeln* inte skulle ge den jämna uppdelning av risker kopplade till prissvängningar som parterna hade eftersträvat.

(33) Därför hävdade Tyskland att det referenspris och den *prisjusteringsklausul* som fastställts i avtalstexten, dvs. prisjusteringar i linje med prisindexet för industrivirke i Tyskland och en jämn uppdelning mellan parterna av risken kopplad till prissvängningar, vid tidpunkten för avtalets undertecknande var att betrakta som marknadsmässiga.

(34) Enligt Tyskland upptäckte den lokala skogsbruksmyndigheten i Brandenburg först vid en omorganisation i januari 2009 att tillämpningen av *formeln* hade medfört att HoKaWe betalade lägre priser än andra företag. Detta föranledde ansvariga myndigheter i Brandenburg att 2010 ge RAUE LLP i uppdrag att lämna ett expertutlåtande om avtalet, och det genomfördes även en intern, juridisk granskning av avtalet. I båda dessa utlåtanden konstateras det att avtalet eventuellt skulle kunna betraktas som statligt stöd. Vidare ska ministeriet för ekonomiska frågor och Europafrågor i en promemoria av den 5 januari 2011 ha kommit till slutsatsen att *prisjusteringsklausulen* var marknadsmässig, men att en prisjustering enligt *formeln* däremot var att betrakta som statligt stöd, och att avtalet därför borde ändras genom ändring av *formeln* för att återspegla parternas verkliga avsikter. Denna rekommendation hörsammades av delstaten Brandenburg i augusti 2011.

(35) Tyskland hävdar att delstaten Brandenburg agerade marknadsmässigt i och med ändringen av avtalet 2011, och att ett tidigare ingripande inte hade varit möjligt, eftersom det fanns befintliga kontrakt som måste följas, och en ändring av avtalet endast kunde komma till stånd genom en ömsesidig överenskommelse mellan parterna.

(36) Tyskland gör vidare gällande att avtalet varken utgör ett statligt stöd, snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstater.

5. **BEDÖMNING AV STÖDET**

5.1 **Förekomst av stöd**

(37) Enligt artikel 107.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(38) Vid granskningen av om en affärstransaktion mellan ett statligt organ och en ekonomisk enhet utgör ett stöd, ska enligt domstolen och kommissionens fasta praxis principen om en privat investerare i en marknadsekonomi tillämpas. Enligt denna princip ska en stat, då den är verksam som kommersiellt företag på marknaden, agera som en privat marknadsaktör. I annat fall kan det vara fråga om statligt stöd. Avgörande för om ett statligt stöd föreligger eller inte är därmed om en privat ekonomisk aktör i en liknande situation skulle ha agerat på samma sätt, dvs. sålt de aktuella tillgångarna, varorna eller tjänsterna till samma pris (principen om en privat investerare i en marknadsekonomi). Enligt denna princip får endast motiv av ekonomisk karaktär ligga till grund för att en säljare godtar ett lägre pris. Principen har tillämpats av kommissionen vid upprepade tillfällen och alltid funnit stöd i domstolen ([8]).

(39) Följaktligen ska kommissionen i det aktuella ärendet klarlägga om en privat investerare hade varit beredd att ingå ett avtal med motsvarande löptid, motsvarande referenspris och motsvarande prisjusteringsmekanism.

(40) Som framgår av skälen 11 och 12 skulle priserna enligt det 15 år långa ramavtalet justeras årligen i linje med prisindexet för industrivirke, och höjda (sänkta) kostnader till följd av sådana ändringar uppåt (neråt) av det fastställda referenspriset på 15,50 euro/m³t skulle till hälften bäras av den tyska staten och till hälften av HoKaWe. Dessutom innehöll avtalet en *formel* för beräkning av denna prisjustering.

Avtalets långa löptid

(41) Klaganden hävdar att avtalets löptid på 15 år inte kan anses förenlig med sedvanlig marknadspraxis.

(42) Kommissionen saknar dock uppgifter som styrker att löptiden inte skulle ha varit marknadsmässig. Visserligen kan en löptid på 15 år tyckas förhållandevis lång, men samtidigt tillåter den en investerare att binda upp en enda kund, eftersom investeraren då – som i fallet med det aktuella avtalet – kan vara säker på att få sälja jämna kvantiteter av ett visst virkesslag, som här dessutom åtminstone till viss del inte uppfyllde de kvalitetskrav som ställs på industrivirke.

(43) Därför, och mot bakgrund av den uppdelning av risken kopplad till prissvängningar som föreskrevs i avtalet, går det inte att utesluta att en privat investerare hade ingått ett avtal med motsvarande löptid.

Det avtalade referenspriset

(44) Vad gäller referenspriset på 15,50 euro/m³t har kommissionen inte heller några uppgifter som styrker att detta pris inte skulle ha varit marknadsmässigt.

(45) Så som Tyskland har anfört fanns det vid tidpunkten för avtalets undertecknande inget etablerat marknadspris för energiskog. Därför använde avtalsparterna priset på industrivirke som utgångspunkt i ramavtalet. Enligt en sammanställning som klaganden lagt fram över marknadspriser för industrivirke, kan priser på 15,50–17,50 euro/m³t för 2004 respektive 15,00–17,00 euro/m³t för 2005 betraktas som marknadsmässiga. Även med hänsyn till det faktum att det handlade om ett långsiktigt avtal låg det överenskomna referenspriset på 15,50 euro/m³t inom ramen för vad som kunde anses vara ett marknadsmässigt pris för industrivirke.

([8]) Se bl.a. domstolens dom av den 21 mars 1991 i mål C-305/89 ("Alfa Romeo"), Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1603, punkterna 18 och 19; förstainstansrättens dom av den 30 april 1998 i mål T-16/96, Cityflyer Express Ltd mot kommissionen, REG 1998, s. II-757, punkt 51; förstainstansrättens dom av den 21 januari 1999 i de förenade målen T-129/95, T-2/96 och T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH och Lech-Stahlwerke GmbH mot kommissionen, REG 1999, s. II-17, punkt 104; tribunalens dom av den 28 februari 2012 i de förenade målen T-268/08 och T-281/08, Land Burgenland och Republiken Österrike mot Europeiska kommissionen, REU 2012, s. II-0000, punkt 48.

(46) En promemoria från Brandenburgs ministerium för jordbruk, miljö och fysisk planering av den 1 oktober 2003 visar vidare att delstaten Brandenburgs företrädare under förhandlingarna föreslog ett referenspris på 15,50 euro/m³t, medan HoKaWe å sin sida förespråkade ett pris på 15,00 euro/m³t. Parterna enades till sist om det högre priset, dvs. 15,50 euro/m³t.

(47) Utifrån detta kan referenspriset på 15,50 euro/m³t betraktas som marknadsmässigt. Eftersom det inte fanns något marknadspris att jämföra med, och kvalitetskraven på energiskog åtminstone inte är högre än kvalitetskraven på industrivirke, var det berättigat av delstaten Brandenburg att ingå ett avtal, enligt vilket priset grundade sig på prisindexet för industrivirke (referenspriset). Det överenskomna priset var resultatet av förhandlingar mellan parterna och låg inom det prisspann som kunde betraktas som marknadsmässigt för industrivirke i delstaten Brandenburg. Det avtalades utifrån kännedom om kvaliteten på det virke som fanns att tillgå i delstaten Brandenburgs skogar ([9]), och motsvarar därmed det pris som en privat investerare skulle ha godtagit för den virkeskvalitet som leveranserna avsåg.

Prisjusteringen

(48) Vad gäller prisjusteringen är det, så som anges i skäl 14, nödvändigt att skilja på *prisjusteringsklausulen* å ena sidan och de prisjusteringar som faktiskt gjordes med hjälp av *formeln* å andra sidan.

(49) Kommissionen saknar uppgifter som styrker att *prisjusteringsklausulen* inte skulle ha varit marknadsmässig. Som framgår av resonemanget kring referenspriset i skäl 45 fanns det inget prisutvecklingsindex för energiskog. Därför var det berättigat, inte bara att använda priset på industrivirke som grund för referenspriset, utan även att avtala om prisjusteringar som skulle följa prisindexet för industrivirke.

(50) I avtalstexten föreskrevs vidare en jämn uppdelning mellan parterna av risken kopplad till prissvängningar. Eftersom prisutvecklingen vid tidpunkten för undertecknandet inte till fullo gick att förutse, användes denna mekanism för att båda parter skulle dela både på risken och på (den eventuella) vinsten, vilket alltså lika gärna hade kunnat innebära en fördel för delstaten Brandenburg. Ställd inför denna osäkerhet hade även en privat investerare kunnat godta en liknande klausul. Denna klausul bör följaktligen betraktas som marknadsmässig.

(51) Härav följer att *prisjusteringsklausulen*, som föreskrev en prisutveckling i linje med prisindexet för industrivirke och en jämn uppdelning mellan parterna av risken kopplad till prissvängningar, var marknadsmässig, och att en försiktig privat investerare skulle ha ingått motsvarande avtal.

(52) Som framgått ovan gjordes dock de faktiska prisjusteringarna med hjälp av *formeln*. Sammanställningen i tabellen nedan visar att de priser som beräknades med hjälp av *formeln* var betydligt lägre än de priser som hade följt av *prisjusteringsklausulen*:

euro per m³t

	Faktiskt betalat pris, (beräknat med *formeln*)	Pris (*) enligt *prisjusteringsklausulen*	Genomsnittspris för virke (alla typer) i delstaten Brandenburg
2006	13,00	15,42	17,72
2007	13,21	15,95	21,02
2008	16,55	20,96	22,76
2009	16,42	20,76	19,20

([9]) Inom ramen för det formella granskningsförfarandet inkom berörda parter med klagomål avseende att stora kvantiteter industrivirke i och med avtalet med HoKaWe försvann från marknaden, vilket tyder på att en väsentlig del av den energiskog som levererades till HoKaWe utgjordes av industrivirke.

euro per m³t

	Faktiskt betalat pris, (beräknat med *formeln*)	Pris (*) enligt *prisjusteringsklausulen*	Genomsnittspris för virke (alla typer) i delstaten Brandenburg
2010	16,14	20,03	24,50
2011	15,79	19,33	Ingen uppgift

(*) Enligt uppgift från Tyskland.

(53) Tabellen visar vidare att de priser som beräknades med hjälp av *formeln* inte bara var betydligt lägre än de priser som hade följt av *prisjusteringsklausulen*, utan även betydligt lägre än genomsnittspriserna i delstaten Brandenburg.

(54) Att *formeln* skulle få denna effekt gick dessutom att förutse redan innan avtalet undertecknades. Detta faktum är av särskild betydelse, eftersom det, för att avgöra frågan om huruvida en privat investerare på marknaden hade agerat på samma eller motsvarande sätt som delstaten Brandenburg, krävs en förhandsbedömning av avtalet ([10]).

(55) Som framgår av skälen 16 och 18 var *formeln* felaktig och återgav inte på ett korrekt sätt de avsikter som parterna gett uttryck för i *prisjusteringsklausulen*. Dessa avsikter hade, vilket också bekräftas i expertutlåtandet från RAUE LLP, kunnat återges matematiskt med följande formel:

$$P = 15{,}50€/\text{rm} + \frac{\text{Index}_{n+1} - \text{Index}_n}{\text{Index}_n} €/\text{rm}*15{,}50*0{,}5$$

(56) I stället för Index_n drog dock avtalsparterna ifrån ett fast belopp. Visserligen finns det fall då ett avdrag med fast belopp kan vara motiverat, men det bör då åtminstone leda till ett pris som motsvarar det avtalade referenspriset för det år då avtalet ingås. I det aktuella fallet valde dock parterna ett avdrag som redan det år då avtalet undertecknades ledde till ett pris som var betydligt lägre än det avtalade och marknadsmässiga referenspriset på 15,50 euro/m³t.

(57) Alltså gick det vid tidpunkten för avtalets undertecknande objektivt sett att förutse att *formeln* var felaktig och inte skulle ge de prisnivåer som avsetts i *prisjusteringsklausulen*.

(58) I en liknande situation hade en privat investerare använt en annan formel eller åtminstone verkat för en ändring av *formeln*, i synnerhet då parterna i avtals*texten* hade fastställt att prisjusteringarna skulle följa prisindexet för industrivirke och att risken kopplad till prissvängningar till hälften skulle bäras av staten och till hälften av HoKaWe (i enlighet med *prisjusteringsklausulen*).

(59) Värt att notera i sammanhanget är att den prisutveckling som skedde inom ramen för avtalet inte var resultatet av en helt automatisk, på förhand given matematisk beräkning enligt *formeln*. Som angetts i skäl 19 framgår det tvärtom av de upplysningar som Tyskland inkommit med under det formella granskningsförfarandet att *formeln* justerades flera gånger under avtalets löptid ([11]).

(60) Som klart framgår av sammanställningen i skäl 52 realiserades de facto dessa förutsebara negativa effekter av *formeln*, i och med att det pris som HoKaWe betalade var betydligt lägre än det pris som hade följt av *prisjusteringsklausulen*. Dessutom var priset betydligt lägre än genomsnittspriset för virke från delstaten Brandenburgs skogar, dvs. det pris som tillämpades av Brandenburg när delstaten sålde virke till andra aktörer ([12]).

([10]) Se domstolens dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2002, s. I-4397, punkt 70–72; domstolens dom av den 5 juni 2012 i mål C-124/10 P, Europeiska kommissionen mot Electricité de France (EDF), REU 2012, s. I-0000, punkterna 83–85 och 105.

([11]) Detta skedde som en kompletterande åtgärd för att anpassa *formeln* till det federala statistikkontorets nya beräkningsmodell för prisindexet för industrivirke, som utgick från ett nytt basår.

([12]) Som sammanställningen i skäl 52 visar hade priset, även om *prisjusteringsklausulen* hade tillämpats, legat under genomsnittspriset i delstaten Brandenburg alla år utom 2009, dock hade skillnaden varit betydligt mindre. Enligt vad som redan framgått vad gäller prisjusteringsklausulens marknadsmässighet kan även en affärsuppgörelse med en långsiktigt, regelbundet återkommande storkund, som är förenlig med armlängdsprincipen, ge priser som är lägre än det genomsnittliga marknadspriset. Se även kommissionens beslut C (2012) 834 final i ärendet SA.19045 (Påstått stöd från delstaten Bayern [Bayerische Staatsforstverwaltung] i form av långtidsavtal om virkesleveranser med företaget Klausner), skälen 47 ff.

(61) Härav framgår att medlemsstaten kände till och accepterade att tillämpningen av *formeln* inte, så som parterna avsett, skulle leda till en prisutveckling enligt prisindexet för industrivirke med motsvarande jämna uppdelning av risken kopplad till prissvängningar.

Slutsats

(62) Följaktligen kan det skäligen antas att *prisjusteringsklausulen* hade lett till priser som visserligen hade varit lägre än genomsnittspriserna i delstaten Brandenburg, men fortfarande hade varit att betrakta som marknadsmässiga. Dessa priser hade baserats på motiverade överväganden och förhandlingar mellan de berörda parterna, och det går därför inte att utesluta att en privat marknadsaktör hade slutit ett avtal med samma eller motsvarande villkor.

(63) Dock återspeglade de prisjusteringar som parterna faktiskt genomförde med hjälp av *formeln* inga sådana marknadsmässiga villkor, utan ledde till priser som var betydligt lägre än de som skulle ha följt av *prisjusteringsklausulen* (och som dessutom, i förhållande till dessa, var ännu lägre än genomsnittspriset för virke i delstaten Brandenburg).

(64) Prisutvecklingen enligt *prisjusteringsklausulen* får anses ha varit byggd på sunda företagsekonomiska beslut och skulle ha gett en rättvis uppdelning mellan parterna av risker kopplade till prissvängningar. De priser som följde av att *formeln* tillämpades var dock betydligt lägre och gav dessutom ingen motsvarande riskfördelning. Till skillnad från i ärendet SA.19045 (Påstått stöd från delstaten Bayern [Bayerische Staatsforstverwaltung] i form av långtidsavtal om virkesleveranser med företaget Klausner) ([13]), där kommissionen inte ansåg att priser som låg under det genomsnittliga marknadspriset kunde betraktas som stöd, eftersom det fanns en överkapacitet på marknaden och delstaten Bayern hade intresse av att knyta en långsiktigt, regelbundet återkommande storkund till sig, finns det inga omständigheter i det aktuella ärendet som rättfärdigar ett pris lägre än det som skulle ha följt av *prisjusteringsklausulen*. I den av parterna avtalade *prisjusteringsklausulen* togs hänsyn till avtalets långsiktiga natur och kvaliteten på det virke som skulle säljas, och klausulen ledde redan i sig till priser som var lägre än genomsnittspriset i delstaten Brandenburg. Det finns inget som tyder på att en privat marknadsaktör hade godtagit ett ännu lägre pris.

(65) Detta finner även stöd i de upplysningar som Tyskland inkommit med, av vilka det framgår att *prisjusteringsklausulen* återspeglade parternas verkliga avsikter. Efter att de två juridiska utlåtanden från 2010 som anges i skäl 16 hade visat på att avtalet på grund av *formeln* eventuellt skulle kunna betraktas som statligt stöd, förhandlade delstaten Brandenburg 2011 fram en ändring av avtalet, genom vilken den felaktiga *formeln* ströks. Delstaten Brandenburg förhandlade alltså fram det nya avtalet utan *formel* för att tillvarata parternas verkliga avsikter och undanröja alla tvivel kring huruvida avtalet var att betrakta som statligt stöd.

(66) Detta leder fram till slutsatsen att genomförandet av avtalet, och då i synnerhet prisjusteringarna med hjälp av *formeln*, inte skulle ha godtagits av en privat investerare och inte kan anses ha varit marknadsmässigt.

(67) Tyskland har gjort gällande att Brandenburgs delstatsregering först i samband med en omorganisering av delstatens skogsbruksmyndighet 2009 fick kännedom om att de priser som HoKaWe faktiskt hade betalat inte motsvarade den prisutveckling som avsetts i *prisjusteringsklausulen*, utan var betydligt lägre än de priser som andra aktörer betalade för virke. Delstaten Brandenburg ska därefter ha agerat marknadsmässigt, i och med att delstaten begärde in de båda utlåtanden som anges i skäl 16 och därefter förhandlade om avtalet, vilket resulterade i avtalsändringen 2011.

(68) Denna argumentation håller inte vid en granskning. För det första gick det, som framgår av skälen 54–57, redan vid tidpunkten för avtalets undertecknande att förutse vilka effekter *formeln* skulle få. För det andra skulle en privat investerare på marknaden som eftersträvade att den avtalade lösningen skulle genomföras enligt *prisjusteringsklausulen* och därför noga hade övervakat prisjusteringarna, omedelbart ha krävt en omförhandling av priset. Som framgår av skäl 65 bekräftar snarare den framgångsrika omförhandling av avtalet som genomfördes på initiativ av delstaten Brandenburg att *formeln* inte återspeglade parternas verkliga avsikter (enligt vad de gett uttryck för i *prisjusteringsklausulen*). Den visar dessutom att HoKaWe inte hade något att sätta emot när det gällde att stryka formeln ur avtalet.

(69) Härav följer att HoKaWe från och med den dag då avtalet trädde i kraft (1 juni 2006) fram till ändringen av avtalet (30 juni 2011) gavs en ekonomisk fördel.

([13]) Ibid.

(70) Även alla andra kriterier för förekomsten av stöd enligt artikel 107.1 i fördraget är uppfyllda. Fördelen var selektiv, eftersom avtalet uttryckligen gynnade ett visst företag. Fördelen gavs av en myndighet i en medlemsstat, närmare bestämt av delstaten Brandenburg. Den genomsnittliga kvantitet virke som såldes till HoKaWe enligt villkoren i avtalet var betydande, och det faktum att virket levererades till så gynnsamma villkor förbättrade mottagarens position på marknaden gentemot andra konkurrenter och ledde därmed till en snedvridning av konkurrensen. Företag på virkesmarknaden konkurrerar med företag från andra medlemsstater. Det aktuella leveransavtalet gällde visserligen bara virke från skogar inom en radie på 70 km från Eberswalde, men Eberswalde ligger mycket nära den polska gränsen (30 km). Därmed påverkar stödet även handeln mellan medlemsstater. Detta leder fram till slutsatsen att avtalet, i och med att det genomfördes på ett sätt som resulterade i att de priser som betalades baserades på *formeln*, utgjorde statligt stöd.

(71) Den ovan nämnda ändringen av avtalet, som trädde i kraft den 1 juli 2011, markerar stödåtgärdens avslutande. Enligt ändringen skulle prisjusteringar från och med den 1 juli 2011 ske enligt *prisjusteringsklausulen*, så att parternas ursprungliga avsikter bekräftades och omsattes i praktiken på ett korrekt sätt. Avtalet i sin ändrade lydelse är marknadsmässigt, vilket leder kommissionen till slutsatsen att HoKaWe efter den 30 juni 2011 inte längre gavs någon ekonomisk fördel till följd av betalningar inom ramen för avtalet.

5.2 **Förenlighet med den inre marknaden**

(72) Det finns ingen uppenbar rättslig grund för stödets förenlighet, och någon sådan har heller inte åberopats av Tyskland. Den fördel som HoKaWe åtnjöt i och med avtalets genomförande under tidsperioden juni 2006–juni 2011 utgör därför ett statligt stöd som inte är förenligt med den inre marknaden.

5.3 **Beräkning av stödinslaget**

(73) Som framgår av skälen 49–51 kan *prisjusteringsklausulen* betraktas som marknadsmässig. Följaktligen anser kommissionen att stödinslaget utgörs av differensen mellan det pris som mottagaren hade betalat om *prisjusteringsklausulen* hade tillämpats, och det pris som mottagaren faktiskt betalade baserat på *formeln* ([14]).

	a) Faktiskt betalat pris (i euro per m^3t) (*)	b) Pris enligt *prisjusteringsklausulen* (i euro per m^3t)	c) Differens mellan a och b (*)	d) Faktisk levererad virkeskvantitet (i m^3t)	e) Stödinslag: c × d (i euro) (*)
2006	13,00	15,42	2,42	13 115,73	31 794
2007	13,21	15,95	2,74	142 792,67	391 452
2008	16,55	20,96	4,41	137 683,00	607 291
2009	16,42	20,76	4,34	141 273,68	613 128
2010	16,14	20,03	3,89	139 045,38	540 699
2011	15,79	19,33	3,54	62 680,29	222 051
				Summa	**2 406 415**

(*) Beloppen i kolumnerna a och c har rundats av. Beräkningarna i kolumn e är baserade på exakta belopp, endast slutresultaten är avrundade, uppåt eller nedåt till hela belopp i euro.

(74) Det stöd som HoKaWe beviljats uppgår därmed till 2 406 415 euro.

([14]) Faktiskt betalat pris enligt uppgifter från Tyskland i skrivelsen av den 1 oktober 2013.

6. ÅTERKRAV

(75) När kommissionen har fastställt att ett stöd är oförenligt med den inre marknaden ska den enligt fördraget och domstolens fasta rättspraxis besluta om att den berörda medlemsstaten ska upphäva eller ändra stödet ([15]). Enligt domstolens fasta rättspraxis gäller även att den skyldighet att upphäva ett stöd som är oförenligt med den inre marknaden som åläggs en medlemsstat genom kommissionens beslut ska syfta till att återställa den situation som förelåg innan stödet utgavs ([16]). Här har domstolen slagit fast att detta mål ska anses vara uppnått så snart som mottagaren har betalat tillbaka det belopp som denne erhållit inom ramen för det olagliga stödet, eftersom mottagaren i och med det förlorar fördelen på marknaden gentemot sina konkurrenter och den situation som förelåg innan stödet betalades ut kan anses återupprättad ([17]).

(76) I linje med rättspraxis fastslås följande i artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([18]): ”Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd skall kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren […].”

(77) Eftersom den aktuella åtgärden i strid med artikel 108 i fördraget inte anmäldes till kommissionen och därmed utgör ett olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, måste stödet återkrävas för att återställa den marknadssituation som förelåg innan det beviljades. Återkravet bör således omfatta den tidsperiod då stödmottagaren har gynnats, dvs. perioden från och med den dag då stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till och med den dag det har återbetalats. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta beräknad för samma period.

7. SLUTSATSER

(78) Genomförandet av ramavtalet mellan delstaten Brandenburg och HoKaWe anses, från och med den dag då avtalet undertecknades (1 juni 2006) fram till ändringen av avtalet (30 juni 2011), ha utgjort ett statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden. Därför bör stödet, inklusive återkravsränta, betalas tillbaka av HoKaWe.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Det statliga stöd om 2 406 415 euro som Tyskland olagligen har beviljat HoKaWe Eberswalde GmbH i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 2

1. Tyskland ska från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 1.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med den dag då stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till och med den dag det har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordningar (EG) nr 794/2004 ([19]) och (EG) nr 271/2008 ([20]) om ändring av förordning (EG) nr 794/2004.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Tyskland ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgivits.

([15]) Se domstolens dom av den 12 juli 1973 i mål 70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813/svensk specialutgåva, punkt 13.
([16]) Se domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I–4103, punkt 75.
([17]) Se domstolens dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkterna 64–65.
([18]) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).
([19]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.
([20]) EUT L 82, 25.3.2008, s. 1.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgivits ska Tyskland lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från stödmottagaren.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.

c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.

2. Tyskland ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1 har slutförts. Tyskland ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Tyskland ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 11 april 2014

om att utse en registreringsenhet för toppdomänen .eu

(Text av betydelse för EES)

(2014/207/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 om inrättande av toppdomänen .eu ([1]), särskilt artikel 3.1, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen bör utse registreringsenheten som har till uppgift att organisera, administrera och förvalta toppdomänen .eu efter att ha offentliggjort ett meddelande om att lämna intresseanmälan i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(2) År 2003 utsåg kommissionen European Registry for Internet Domains (EURid) till registerenhet för toppdomänen .eu genom beslut 2003/375/EG ([2]). Kommissionen ingick ett avtal med European Registry for Internet Domains (EURid) där villkoren angavs för kommissionens övervakning av registerenhetens organisation, administration och förvaltning av toppdomänen .eu. Detta avtal undertecknades den 12 oktober 2004 för en femårsperiod, och 2009 förlängdes det med ytterligare fem år. Det kommer att löpa ut den 12 oktober 2014.

(3) Den 14 maj 2013 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om intresseanmälan inför valet av en registreringsenhet för toppdomänen .eu (2013/C 134/06) i *Europeiska unionens officiella tidning* tillsammans med en förklaring om kommissionens roll som övervakare av registreringsenhetens organisation, administration och förvaltning av toppdomänen .eu (2013/C 134/05), organisationer som ville bli utsedda till administratör som ansvarar för att organisera, administrera och förvalta toppdomänen .eu.

(4) Ansökningstiden avslutades den 20 juni 2013. Den enda ansökan som inkom var från European Registry for Internet Domains (EURid).

(5) En utvärdering på grundval av de behörighets- och urvalskriterier som angavs i meddelandet om intresseanmälan gjordes den 25 juli 2013.

(6) Utvärderarna granskade ansökan och upprättade en resultattavla med olika poäng(enskilda och kollektiva) för ansökan i linje med poängsystemet i avsnitt 4 i meddelandet och beaktade dess totala kvalitet med hänsyn till urvalskriterierna. Utvärderarna drog slutsatsen att ansökan från European Registry for Internet Domains (EURid) uppfyllde minimikraven för vart och ett av urvalskriterierna. Kommissionen har granskat det resultat som utvärderarna kom fram till och stöder beslutet.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommunikationskommittén som inrättats genom artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ([3]).

([1]) EUT L 113, 30.4.2002, s. 1.
([2]) Kommissionens beslut 2003/375/EG av den 21 maj 2003 om att utse en registreringsenhet för toppdomänen .eu (EUT L 128, 24.5.2003, s. 29).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

European Registry for Internet Domains (EURid) ska vara registreringsenhet för toppdomänen .eu och ha till uppgift att organisera, administrera och förvalta toppdomänen .eu.

Artikel 2

Kommissionen ska ingå ett avtal med European Registry for Internet Domains (EURid) där villkoren anges för kommissionens tillsyn över registerenhetens organisation, administration och förvaltning av toppdomänen .eu, i enlighet med artikel 3.1 c i förordning (EG) nr 733/2002.

Avtalet ska ingås för en inledande period av fem år och kan förlängas två gånger med högst en femårsperiod i taget.

Artikel 3

Beslut 2003/375/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 11 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 9 april 2014

om kvaliteten på företagsstyrningsrapporteringen (”följ eller förklara”)

(Text av betydelse för EES)

(2014/208/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

(1) En effektiv ram för företagsstyrning är av avgörande betydelse för samhället, eftersom välskötta företag oftast är mer konkurrenskraftiga och hållbara på lång sikt. God företagsstyrning är i första hand det berörda företagets ansvar, och regler på europeisk och nationell nivå finns för att säkra att vissa standarder följs. Dessa inbegriper lagstiftning och icke-bindande instrument, nämligen nationella företagsstyrningskoder.

(2) Företagsstyrningskoderna syftar till att fastställa principer för god företagsstyrning i börsnoterade företag i Europa med utgångspunkt i insyn, ansvarighet och långsiktighet. De förser företagen med standarder och bästa praxis, så att företagen kan nå bättre resultat och därmed bidra till tillväxt, stabilitet och långsiktiga investeringar.

(3) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag ([1]) måste företagen ta med en företagsstyrningsrapport i förvaltningsberättelserna, om deras överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i någon medlemsstat i den mening som avses i artikel 4.1.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ([2]).

(4) Företagsstyrningsrapporten bör ge viktig information om företagsstyrningen, t.ex. information om den företagsstyrningskod/de företagsstyrningskoder som företaget tillämpar, företagets system för internkontroll och riskhantering, hur bolagsstämman fungerar och vilken makt den har, aktieägarnas rättigheter och förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan samt deras kommittéer.

(5) Ett högkvalitativt offentliggörande av företagsstyrningen ger investerarna användbar information som underlättar deras investeringsbeslut. Det ökar även investerarnas förtroende för de företag som de investerar i. Mer allmänt kan en ökad insyn på marknaden även ge företagen ett bättre anseende och en större legitimitet bland aktörerna och i samhället som helhet.

(6) Den ”följ- eller förklara”-princip som fastställs i artikel 20 i direktiv 2013/34/EU är ett viktigt inslag i europeisk företagsstyrning. Enligt denna princip måste de företag som avviker från företagsstyrningskoden i företagsstyrningsrapporten redogöra för vilka delar av koden som de avviker från och skälen till detta.

([1]) EUT L 182, 29.6.2013, s. 19.
([2]) EGT L 145, 30.4.2004, s. 1.

(7) Samtidigt som fullständig överensstämmelse med en kod kan sända ett positivt budskap till marknaden är detta inte alltid den bästa metoden för ett företag ur ett företagsstyrningsperspektiv. Genom att avvika från en bestämmelse i koden kan ett företag i vissa fall styra sig självt på ett effektivare sätt. ”Följ- eller förklara”-metoden ger företagen flexibilitet eftersom de kan anpassa företagsstyrningen efter sin storlek, aktieägarstruktur eller sitt sektoriella särdrag. Samtidigt främjar det en kultur av ansvarighet och uppmuntrar företagen att ta större hänsyn till företagsstyrning.

(8) ”Följ- eller förklara”-principen har ett stort stöd bland företag, investerare och tillsynsmyndigheter eftersom det är ett lämpligt verktyg för företagsstyrning. Liksom nämns i grönboken från 2011 om en EU-ram för bolagsstyrning ([1]), verkar det finnas vissa brister i hur principen tillämpas i praktiken, särskilt när det gäller kvaliteten på de förklaringar som företagen ger när de avviker från företagsstyrningskoderna. De flesta som deltog i samrådet om grönboken förordade därför ett krav på att företagen ska ge bättre förklaringar vid avsteg.

(9) Enligt senare uppgifter som kommissionen har fått har det skett en gradvis förbättring på detta område. Flera medlemsstater har exempelvis inlett diskussioner eller utfärdat riktlinjer om kvaliteten på förklaringarna. Det finns dock fortfarande utrymme för ytterligare förbättring.

(10) I sin resolution av den 29 mars 2012 ([2]), anser Europaparlamentet att ”följ- eller förklara”-metoden är ett användbart verktyg för företagsstyrning. Parlamentet välkomnar särskilt tanken om att företag ska vara skyldiga att följa en relevant kod och att avsteg från denna ska förklaras på ett begripligt sätt, vilket bör inbegripa en beskrivning av den alternativa åtgärd som vidtagits.

(11) I handlingsplanen från 2012 om europeisk bolagsrätt och företagsstyrning ([3]) betonas vikten av högkvalitativa förklaringar, särskilt för investerare. Vidare offentliggörs ett initiativ från kommissionen om att förbättra kvaliteten på företagsstyrningsrapporter och särskilt förklaringar.

(12) Syftet med denna rekommendation är att ge företagen vägledning och hjälpa dem att förbättra kvaliteten på sin företagsstyrningsrapportering. Med tanke på mångfalden i de rättsliga traditionerna och metoderna ger rekommendationerna en allmän ram som kan vidareutvecklas och anpassas efter de specifika nationella förhållandena.

(13) Rekommendationen är tillämplig för företag som måste inge en företagsstyrningsrapport i enlighet med artikel 20 i direktiv 2013/34/EU och som måste ge förklaringar vid avsteg från rekommendationerna i företagsstyrningskoden/företagsstyrningskoderna.

(14) Samtidigt som rekommendationen främst riktar sig till börsnoterade företag i enlighet med artikel 20 i direktiv 2013/34/EU kan även andra företag som upprättar en företagsstyrningsrapport gynnas av en bättre kvalitet på den information som de avser att offentliggöra.

(15) Utöver den information som företagen i vissa medlemsstater ska ge i företagsstyrningsrapporterna ska de även rapportera om hur de tillämpar de grundläggande principerna eller rekommendationerna i koden. För att förbättra insynen ytterligare uppmuntras alla europeiska börsnoterade företag att rapportera om hur de har följt de relevanta koderna med avseende på aspekter som kan vara av största vikt för aktieägarna. Vidare bör företagen överväga att offentliggöra informationen på webben, för att göra den mer tillgänglig.

(16) Det finns ingen standardmall för företagsstyrningsrapportering i unionen. Det är acceptabelt att ge information i en allmän redogörelse eller om specifika bestämmelser så länge som informationen är upplysande och användbar för aktieägare, investerare och andra aktörer. Företagen bör undvika att göra alltför generella redogörelser, som kanske inte omfattar aspekter som är viktiga för aktörerna, men även redogörelser som enbart handlar om att pricka av rutor och som är av föga informativt värde. De bör även undvika att ge omständlig information som kanske inte ger tillräcklig insikt.

([1]) KOM(2011) 164, 5.4.2011.
([2]) Europaparlamentets resolution av den 29 mars 2012 om en ram för bolagsstyrning för europeiska företag (2011/2181(INI)).
([3]) COM(2012) 740, 12.12.2012.

(17) Det är mycket viktigt att avsteg från relevanta koder och skälen till detta offentliggörs på lämpligt sätt för att aktörerna ska kunna fatta informerade beslut om företagen. Detta minskar informationsklyftan mellan företagsledarna och aktieägarna och därmed även övervakningskostnaderna för de senare. Företagen bör tydligt ange vilka rekommendationer i koden de har avvikit från och i varje enskilt fall förklara hur företaget har avvikit, skälen till detta, skälet till ett beslut om att avvika från en rekommendation, tidsramen för avvikelsen och de åtgärder som vidtagits för att se till att företagets agerande är förenligt med målen i rekommendationen och koden.

(18) När företagen ger denna information bör de undvika jargong och fokusera på den särskilda situation som förklarar varför de avvikit från en viss rekommendation. Förklaringarna bör vara strukturerade, lättfattliga och användbara. På så sätt kommer det att bli lättare för aktieägarna att föra en konstruktiv dialog med företaget.

(19) En effektiv ”följ- eller förklara”-metod kräver en effektiv övervakning för att företagen ska uppmuntras följa en viss företagsstyrningskod eller förklara avvikelser från denna. I grönboken från 2011 anges det att årsberättelser om bolagsstyrning som företag ger ut inte verkar kontrolleras på ett tillfredsställande sätt och att få medlemsstater har en offentlig eller specialiserad myndighet som kontrollerar att den information som tillhandahålls, särskilt förklaringarna, är fullständig.

(20) Flera olika aktörer, t.ex. styrelser, revisorer och aktieägare, deltar i kontrollen av den information som företagen offentliggör. Styrelser och aktieägare har också en viktig roll att spela när det gäller att uppmuntra till kvalitativa förklaringar. I synnerhet skulle en mer aktiv kontroll från aktieägarnas sida, i egenskap av företagsägare, kunna leda till bättre företagsstyrningsmetoder.

(21) Medlemsstater och organ med ansvar för företagsstyrningskoder uppmanas också att fundera på hur man i större utsträckning kan uppmärksamma den övergripande kvaliteten på förklaringar till avvikelser som ges av företagen inom ramen för de befintliga kontrollsystemen i respektive land. Ytterligare sätt att uppmuntra företagen och andra berörda parter skulle också kunna beaktas, för att förbättra kvaliteten på förklaringarna och företagsstyrningsrapporteringen i allmänhet.

(22) För att säkerställa en effektiv uppföljning av denna rekommendation bör medlemsstaterna uppmärksamma de organ som ansvarar för de nationella företagsstyrningskoderna, börsnoterade företag och andra berörda parter om detta. Medlemsstaterna bör även informera kommissionen om de åtgärder som vidtas i enlighet med denna rekommendation.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

1. Syftet med rekommendationen är att vägleda medlemsstater, organ som ansvarar för nationella företagsstyrningskoder, företag och andra berörda parter. Vägledningen syftar till att förbättra den övergripande kvaliteten på företagsstyrningsrapporter som offentliggörs av företagen i enlighet med artikel 20 i direktiv 2013/34/EU och närmare bestämt kvaliteten på de förklaringar som företagen ger vid avsteg från rekommendationerna i företagsstyrningskoden i fråga.

2. Det bör, i tillämpliga fall, göras tydlig åtskillnad i företagsstyrningskoderna mellan delar från vilka avsteg inte får göras, delar som gäller enligt ”följ- eller förklara”-principen och delar som är helt frivilliga.

AVSNITT II

Kvalitativa företagsstyrningsrapporter

3. Enligt artikel 20.1 i direktiv 2013/34/EU ska börsnoterade företag ge information om särskilda aspekter av deras företagsstyrning i företagsstyrningsrapporten.

4. För att ytterligare förbättra insynen för aktieägare, investerare och andra aktörer, och utöver den information som ska ges i de frågor som avses i punkt 3, bör företagen beskriva hur de har tillämpat relevanta rekommendationer i företagsstyrningskoderna i de frågor som är av största vikt för aktieägarna.

5. Sådan information som avses i punkterna 3 och 4 bör vara tillräckligt tydlig, tillförlitlig och omfattande för att aktieägare, investerare och andra aktörer ska få en god inblick i hur företaget styrs. Dessutom bör informationen avse företagets särskilda karaktär och situation, såsom storlek, företagsstruktur och ägande eller andra relevanta kännetecken.

6. För att underlätta tillgången för aktieägare, investerare och andra aktörer bör företagen rutinmässigt offentliggöra sådan information som avses i punkterna 3 och 4 på sina webbplatser och hänvisa till webbplatserna i sina förvaltningsberättelser, även om de redan ger information på annat sätt i enlighet med direktiv 2013/34/EU.

AVSNITT III

Kvalitativa förklaringar vid avsteg från en kod

7. Enligt artikel 20.1 i direktiv 2013/34/EU ska börsnoterade företag ge en förklaring om de avviker från rekommendationerna i den kod som de omfattas av eller som de själva har beslutat om att tillämpa.

8. Med avseende på punkt 7 bör företagen tydligt ange exakt vilka rekommendationer som de har avvikit från och, för varje avsteg från en individuell rekommendation,

   a) förklara på vilket sätt företaget avvikit från rekommendationen,

   b) ange skälen till avsteget,

   c) beskriva hur beslutet att avvika från rekommendationen fattades inom företaget,

   d) om avsteget är tidsbegränsat förklara när företaget planerar att följa en viss rekommendation,

   e) i tillämpliga fall beskriva den åtgärd som vidtagits i stället för att följa rekommendationen och förklara hur man med hjälp av denna åtgärd kan uppnå det underliggande målet med rekommendationen i fråga eller koden som helhet eller förklara hur det främjar en god företagsstyrning i företaget.

9. Den information som avses i punkt 8 bör vara tillräckligt tydlig, tillförlitlig och omfattande för att aktieägare, investerare och andra aktörer ska kunna bedöma konsekvenserna av ett avsteg från en viss rekommendation.

   Dessutom bör informationen avse företagets särskilda karaktär och situation, såsom dess storlek samt företags- och ägandestruktur eller andra relevanta kännetecken.

10. Avsteg ska förklaras på ett tydligt sätt i företagsstyrningsrapporterna så att det är lätt för aktieägare, investerare och andra aktörer att ta del av dessa. Exempelvis kan rekommendationerna ges i samma ordning som i den relevanta koden, och alla förklaringar till avsteg kan ges i samma avsnitt i företagsstyrningsrapporten, så länge som det tydligt anges vilken metod som tillämpats.

AVSNITT IV

Slutbestämmelser

11. För att motivera företagen att följa relevanta företagsstyrningskoder eller ge bättre förklaringar till avsteg från dessa, måste en effektiv övervakning ske på nationell nivå inom ramen för de befintliga kontrollsystemen.

12. Medlemsstaterna bör uppmärksamma de organ som ansvarar för nationella företagsstyrningskoder, börsnoterade företag och andra berörda parter om denna rekommendation. Medlemsstaterna uppmanas att informera kommissionen om de åtgärder som vidtas i enlighet med rekommendation senast den 13 april 2015 för att kommissionen ska kunna följa och bedöma situationen.

13. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna, organ som ansvarar för nationella företagsstyrningskoder, börsnoterade företag och andra berörda parter.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar

Michel BARNIER

Ledamot av kommissionen

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV